

VIŠARJE

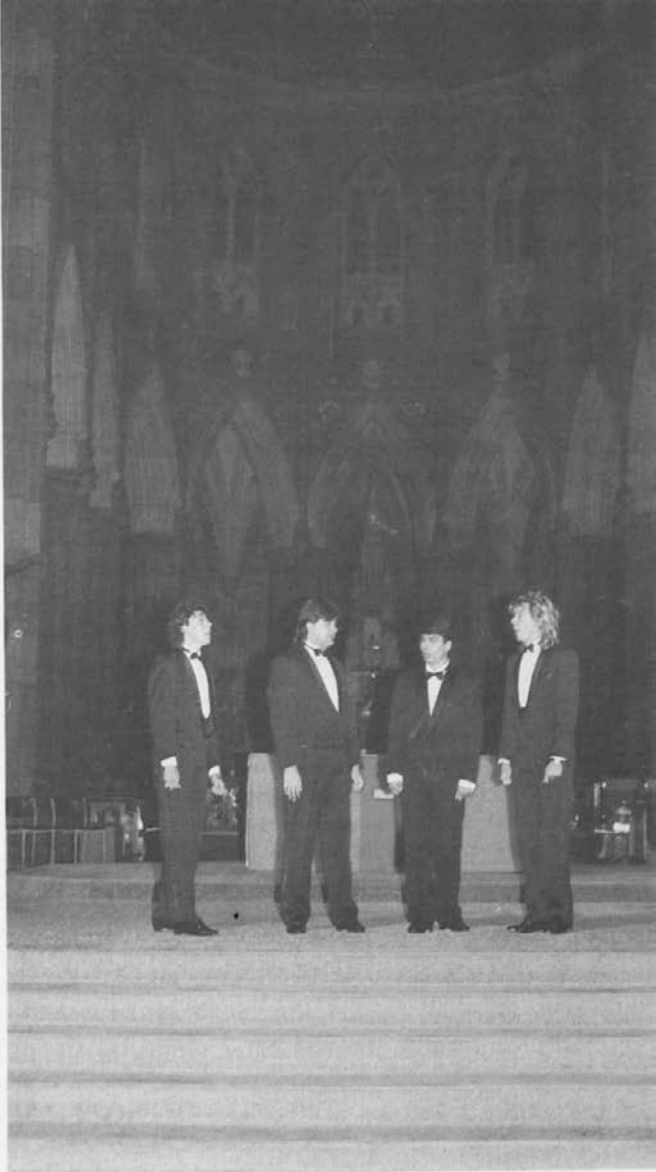
KRALJICA EVROPE *prosi za nas!*

VIŠARSKA GOSPA, Kraljica Evrope, ki nad šeststo let kraljuješ na tej višini, kjer se stikajo tri evropske narodnosti: romanska, slovanska in germanska. Ohrani dragoceni mir, ki je hrepenenje src in božji dar ljudem dobre volje.

Daj, da se pri tebi evropski narodi srečujejo v medsebojnem spoštovanju in skupnem prizadevanju za širjenje krščanske kulture.

Blagoslovi vse, ki se zatekajo k tebi in te častijo kot božjo in svojo Mater — sicer v različnih jezikih, toda z isto vero in z isto ljubeznijo.

Pomagaj svojim otrokom v Evropi, ki z ljubeznijo iskreno iščejo Resnico in Pravico. — Amen.

THOUGHTS
LETO-YEAR 41

APRIL
1992

misli

Naslovna slika: Topli glasovi kvarteta **BIG BEN** odmevajo pod oboki mogočne melbournske stolnice . . .

+ + +

APRILSKA številka v maju, bo rekel marsikdo izmed naročnikov in se nasmehnil. Res, da je izšla številka na koncu meseca namesto na začetku, se je že pogosto zgodilo; da pa je skočila "čez plot" in izšla šele v drugem mesecu, je pa še hujši uredniški prestopok. Sem že večkrat povedal, da je urejevanje MISLI dodano mojemu primarnemu delu, ki je dušnopastirsko. Rad priznam, da sem marsikdaj gubil čas za MISLI tudi zaradi važnih narodnostnih opravil, ki so se zadnji čas kopičila in bila nujna. Pomagala so avstralskemu priznanju Republike Slovenije, kar mi je v zadoščenje. Slovenija je dosegla svoje na mednarodnem poprišču in nas za te akcije ne bo več potrebovala. Torej bo na tem področju odslej manj dela, četu di ob tem želimo, da doma vsaj upoštevajo mnenja izseljencev ter pravilno cenijo naša prizadevanja za boljše in lepšo bodočnost rodne domovine.

Zamudo pri MISLIH bom skušal popraviti z dvojno številko (maj – junij), za julijsko v moji odsotnosti (rad bi zlati jubilej redovnih obljub obhajal doma) pa se je ponudil pater Niko.

Veseli sem vsekakor razumevanja, ki diha iz mnogih pisem naročnikov: "Nič ne de zamuda, da le še izhaja naš list! V naši hiši je dobro. došel, kadar koli pride . . ."

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. je že dospel iz ZDA in je spet naprodaj. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena 12.– dolarjev.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio - kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac - Škrlič – Cena 12.– dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40.– dolarjev. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in zadnja 28.– dolarjev.)

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSLEM, I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.– dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. – Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomač Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PISMA MRTVEMU BRATU (cena 12.– dol.), topli spomini na brata; **PRED VRATI PEKLA** (cena 8.– dol.), o zaporih po vojni - F. Sodja CM

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Blkviča na 708 straneh je izšel v Argentini – Cena broširani knjigi je 15.– dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je zapisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini – Cena 13.– dolarjev.

CERRO SHAIHUEQUE – Pisatelj je naš argentinski planinec Vojko Arko in to ni njegova prva knjiga o gorah. – Cena 10.– dolarjev.

misli

(THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by

Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M.; M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST., KEW, VIC. 3101 – Tel.: 853 7787. – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1992 je 10.– dolarjev, izven Avstralije pa 18.– dolarjev; letalsko s posebnim dogovorom – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing) Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3056 – Tel. (03)387 8488 – Fax (03)380 2141

božje
misli
in
človeške

Leto
41
Št.
4

APRIL 1992

Povelikonočne misli

— Iz "Naša luč" — stran 65

Vabilo — stran 66

Iz velikonočnega nagovora

— Nadškof A. Šuštar — stran 66

Novi pristopi k starim nalogam

— Dr. M. Kremžar — stran 67

Ni rože brez trnja — pesem

— M. Elizabeta — stran 68

Kako prav živeti? Kaj je zapovedano?

— Nadškof A. Šuštar — stran 69

/Povelikonočna/Legenda

o Kriščevi matri

— Stanko Vuk — stran 70

Razmišljanja ob zmedii

— Marko Kremžar — stran 71

Zeleni list iz Nemčije

— Krožno pismo dobromislečega

rojaka — stran 72

O moji veri — stran 73

Oglas — Vsi ga berite! — stran 74

Središče svetega Rafaela, Sydney

— P. Valerijan — stran 75

Izpod Triglava — stran 78

Življenjsko krščanstvo

— Zakrament svete birme

— Po Ognjišču p. Niko — stran 80

Središče svete Družine, Adelaide

— P. Janez — stran 82

Dimniki — pesem

— Ivan Burnik-Legiša — stran 83

Moje celice — zapiski iz zaporov

— Jožko Kragelj — stran 84

Naše nabirke — stran 84

Koristni naslovi — stran 86

Središče svetih Cirila in Metoda,

Melbourne — P. Bazilij — stran 87

Z vseh vetrov — stran 90

Kotiček naših mladih — stran 92

Križem avstralske Slovenije

— stran 93

Povelikonočne misli

SREDIŠČNA točka vsega časa je trenutek, ko je Kristus zlomil moč smrti in vstal. Zgodovina se deli v dobo pred in v dobo po njem.

Kristusovo ime je edino pod nebom, ki nam prižiga zeleno luč v večnost. S tem osmišlja bivanje slehernika. Drugega Odrešenika Bog ne bo poslal.

Kako "usmiljeni" in krhki so razni človeški "odrešeniki", predobro vemo. V tem stoletju smo jih že nekaj doživeli, tako desnih kot levih. Eni in drugi so pisali zgodovino narodov s krvjo, kajpada ne s svojo.

Da je v naši rodni domovini partijsko enoumje Kristusa signalo v zakristijo in za stene zasebnosti, mnoge kristjane pa poslalo v ječe, če ne celo v slovensko podzemlje, je resnica naše polpretekle zgodovine. Te ne bo mogel nihče izbrisati in je tudi nikakor ne gre pozabiti. Prav je, da se ve, kdo je kdo v slovenski zgodovini.

Da je s takšnim ravnanjem partija slovenski prostor do amena osiromašila, je kakor na dlani. In namesto da bi se tisti, ki so to počeli, umaknili v zasebnost in brezimnost, hočejo še vedno igrati prvo violino in se narodu ponujajo za odrešenike. Ta izguba sramu pri njih je ena največjih sramot v našem prostoru. Tovariši, hvala vam za "usluge"! Odidite že z odra v zakulisje!

Zastrupljanje glav in src se nadaljuje, gospodarsko krizo, ki jo imajo v glavnem na vesti oni, izrabljajo po načelu tatu, ki s prstom kaže na druge in vpije: "Primito tatu", in netijo nezadovoljstvo, proteste in stavke. Kot da laž, kraja, nedelavnost, nepoštenje, nespoštovanje človeka še niso v preteklih desetletjih pognale globokih korenin.

Kristjani skušamo v ta prostor vnašati temeljna pravna načela. A že slišimo od ljudi, ki si skušajo vzeti vlogo razsodnikov in usmerjalcev duhovnega življenja na Slovenskem, očitke "desne revolucije" in "rekatolicizacije". Če se jim zdi pošteno tako poimenovati Kristusova izraza "kvas sveta" in "sol zemlje", naj to pač počno. Seveda pa naj pustijo ostalim svobodo, da njihovo početje razumejo po svoje.

Slovenija bo brez mesta za Vstalega v njej le še zemljepisni pojem. Priznanje Kristusa je pač temelj vsega. Tudi slovenskega časa in prostora, zgodovine in prihodnosti.

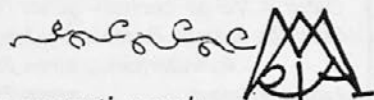
Naša domovina je postavljena pred novo odločitev za Boga.

Milostna podoba MARIJE POMAGAJ na Brezjah

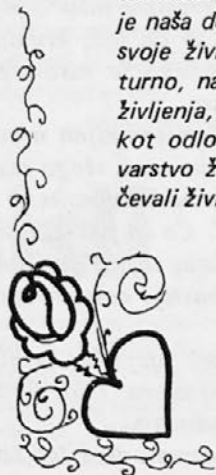
VSAKO LETO,
 NA PREDVEČER PRAZNIKA
 MARIJE Z BREZIJ,
 KI VARUJE SLOVENSKI NAROD
 IN SLOVENSKA IZROČILA
 V SVETU, 23. MAJA,
 BOMO V SVOJIH DOMOVIH
 PRIŽGALI SVEČE.
 PREŽIVELI BOMO VEČER
 V MISLIH NA KRŠČANSKA
 IZROČILA, KI SO STOLETJA
 VODILA NAŠ ROD V DOMOVINI
 IN OBLIKUJEJO DANES
 NAS V SVETU
 IN PO NAS NARODE,
 MED KATERIMI ŽIVIMO.
 VABIMO VSE SLOVENCE
 V DOMOVINI IN VSE ROJAKE
 SLOVENSKEGA IZROČILA
 V SVETU, DA SE NAM
 PRIDRUŽIJO.

To je bil sklep slovenske narodne skupine, zbrane leta 1976 na evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Vse od takrat se ostalim rojakom doma in po svetu pridružujemo tudi avstralski Slovenci. Sta ti in tvoja družina tudi med nami? Če še ne – letos se nam pridružite! Domovina nas kliče!

NAŠA vera v življenje ne obsega samo večnega življenja po smrti, ampak tudi trdno prepričanje o vrednosti in pomenu življenja na tem svetu. Zato je naša dolžnost, da kot osebe, kot družine in kot narod vedno bolj razvijamo svoje življenjske sposobnosti in uveljavljamo svoje človeško, duhovno, kulturno, narodno in versko življenje. Le če smo odprti za življenje in v službi življenja, smo na poti v boljšo in lepšo prihodnost. Obhajanje velike noči kot odločitev za življenje pomeni tudi, da si bomo iskreno prizadevali za varstvo življenja od spočetja do smrti in da ne bomo nikjer samovoljno uničevali življenja. Bog je edini Gospodar življenja.

/Iz velikonočnega nagovora ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. ALOJZIJA ŠUŠTARJA. To je vsekakor najbolj temeljno sporočilo vsem državljanom Slovenije in nam vsem Slovencem po svetu./

NOVI PRISTOPI K STARIM NALOGAM

SLOVENSKA država je postala del naše osebne in politične stvarnosti. Tej moramo do neke mere prilagoditi svoje življenje in delo tudi v zdomstvu.

Da pa bo domovina v svojem mladem državnem okviru mogla res upoštevati interese pa tudi mnenja vseh rojakov, čeprav žive po svetu, moramo tudi mi opraviti del naloge.

Prva dolžnost, katere ne more opraviti nihče namesto nas, je ta, da resnično hočemo živeti kot Slovenci v svetu. Življenje je vrednota in obstoj slovenstva zunaj državnih meja ima globok smisel. Kot skupnost imamo nezmanjšano dolžnost do svoje preteklosti, do žrtev komunizma, do resnične podobe revolucije na Slovenskem. A zdaj ni več časa, da le ohranjamo spomin za prihodnost; zdaj je čas, da pričamo sodobnikom.

Imamo pa soodgovornost tudi za slovensko sedanjost in bodočnost. Ni nam vseeno, po kakšni poti bo krenila demokratična Slovenija. Zato se moramo potegovati za svoje osnovne pravice, nato pa kot enakopravni državljani iste pravice odgovorno uporabljati za doseganje vsega, kar spoznamo kot pravično in prav.

Doseči moramo:

– Pravico do državljanstva na podlagi 'ius sanguinis' (krvno pravo – op. ur.) brez časovne omejitve za vse naše potomce, ki to hočejo.

– Odgovarjajoče državljske pravice in obveznosti. Te obsegajo aktivno in pasivno volilno pravico. To pomeni: pravico voliti državnega predsednika, sodelovati pri volitvah v državni zbor ter izvoliti izmed sebe nekaj članov državnega sveta. Pomembna je tudi pravica predlagati in zahtevati od političnih predstavnikov ter oblasti izboljšanje zakonodaje predvsem v točkah, ki se tičejo tistih koristi ali vrednot, ki jih vsakdo spoznava kot bistvene za narodno rast.

– Enakopravnost vseh, ki so se borili in bili oškodovani v revoluciji. (Pokojnine, invalidnine, skrb za vdove in potomce, ki so tako ali drugače utrpeli osebno škodo. Gre tudi za dolgoročne posledice, na

primer psiholoških motenj pri otrocih, ki so doživeli nasilja v zgodnji mladosti.)

– Poravnavo moralnih krivic z legalno (juridično) razglasitvijo odgovornosti za pričetek revolucije, za poboj ujetnikov in idejnih nasprotnikov po vojni ter za politični teror v prvih letih komunističnega totalitarizma. Sem spada tudi odgovornost oblasti za objektivni prikaz revolucije in samoobrambe predvsem v šolskih knjigah in javnih občilih.

– Ustanovitev in vzdrževanje zgodovinskega inštituta, kjer bodo rojaki iz zdomstva skupaj z neprizadetimi zgodovinarji iz matične domovine zbirali zgodovinsko gradivo in pisali nepristransko zgodovino revolucije na Slovenskem.

– Zgraditev in vzdrževanje spomenikov na množičnih grobiščih, pa tudi drugim žrtvam revolucije, ki so se komunizmu moralno ali s samoobrambo uprle.

– Poravnavo materialnih krivic posameznikom, kolikor je to mogoče.

– Pomoč zdomcem, da bi pri doseganju upravičenih odškodnin imeli možnost juridičnega zastopstva v obliki "branilca odsotnih".

– Proračunsko podporo ministrstva za zdomstvo za izredne potrebe organizacij, ki delujejo v diaspori. Kljub temu ostaja bistveno, da emigrantske ustanove in založbe delujejo kot dosedaj iz lastnih virov, da ne postanemo pasiven objekt v narodnem občestvu.

– Podporo zdomcem političnih beguncev, ki niso zapustili domovine prostovoljno, v obliki študijskih štipendij na srednješolski, visokošolski ali profesionalni ravni, katere naj krijejo tudi potne stroške, a stavijo kot pogoj določeno stopnjo izvrstnosti. Vsak potomec beguncev naj ima pravico do enega štipendiranega študijskega potovanja v življenju. To je razmeroma majhna poravnava krivice prisilnega zdom-

stva. (Isto velja za učitelje, ki brezplačno učijo v zdomstvu.)

– Povezavo Slovenije v svetu z vsem slovenskim občestvom, ki naj se uresničuje po kulturnih, gospodarskih in političnih vezeh.

To so dolgoročne, zahtevne, a vendarle izvedljive naloge.

Odpirajo se nova pota in sredstva za sodelovanje s celotnim slovenskim občestvom. Na razpolago so nam, na primer, časopisi v Sloveniji, ki objavljajo pisma bralcev in kjer bi marsikdo lahko napisal to, česar desetletja ni bilo mogoče posredovati rojakom doma. Naši pogledi naj odmevajo v narodni glavnini. Odsotnosti takih pisem iz zdomstva lahko marsikdo

v domovini razume kot nezanimanje za prijatelje, pa tudi brezbržnost za slovensko prihodnost. Res, prišel bo čas, ko bodo ponatiskovali, kar je emigracija razmišljala, ustvarjala in ohranjala v teku desetletij, a ne čakajmo na to! Če nočemo biti za večino rojakov le spomin in zgodovinska zanimivost, moramo poseči v slovensko sodobnost.

Vse to je del velike naloge, ki jo nosi na svojih ramelih sedanji rod slovenskih zdomcev. Tudi od nas je odvisno, iz kakšnih korenin bo rasla nova demokratska Slovenija, pa tudi, ali bo znala uporabiti edinstveno priložnost, da ustvarjalno upošteva četrtno slovenskega naroda, ki živi zunaj meja matične države.

DR. MARKO KREMŽAR

*Če z rožami sreče bo pot ti posuta,
hvaležno uživaj ta blaženi dar,
a pomni, da roža brez trnja ne raste,
naj to te ne moti, ne straši nikdar!*

NI ROŽE BREZ TRNJA Zapisek v Spominsko knjigo

*Brez trnove straže ni roži obstanka,
brez križev pozabi srce na Boga;
po cvetju dehtečem je laže hoditi,
a trnova pot le drži do neba.*

M. Elizabeta

Nadškof Alojzij Šuštar:

KAKO PRAV ŽIVETI?

KAJ JE ZAPOVEDANO?

ČE bi bil človek dovolj pameten in moder ter bi mogel sam iz resničnosti božjega razodetja razbrati, kaj je zanj v konkretnem položaju dobro; če bi bilo njegovo srce dovolj čisto in iskreno, da bi vedno sam odkril, kaj je prav, bi posebnih nraavnih norm in zapovedi, ki jih nalaga kaka avtoriteta, sploh ne bilo treba. Ker pa človek na nraavnem področju sam vsega ne spozna in tega tudi ne more, so norme in zapovedi neobhodno potrebne. Ves njihov smisel pa je pomoč za uresničenje dobrega. Zapovedi pomenijo razbremenitev posameznika pri iskanju tega, kar je prav; kaži poti so, prepovedi pa ograje ob nevarnih poteh in zapora slabih poti. Zapovedi in prepovedi pa človeka nikdar ne silijo, ampak le opozarjajo njegovo vest, da človek v svobodni odločitvi sam odgovori. Če mnogi mislijo, da bi bilo življenje brez zapovedi in prepovedi lažje in lepše, je ravno nasprotno res: bilo bi težje in nevarnejše, ker bi se človek sam ne znašel. Komur je kaj do tega, da uresniči smisel življenja, da postane srečen in se vedno bolj razvija ter živi v miru in zadovoljnosti v občestvu z drugimi, je za zapovedi in prepovedi ter za avtoriteto, ki jih oznanja in razlaga, hvaležen.

Nraavne norme je torej treba razumeti v njihovem pozitivnem pomenu, kot klice in vabila, kot navodila in opomine, naj človek dela dobro, naj uresniči vrednote, se razvija in postaja srečen ter ne škoduje samemu sebi. Ker otrok še nima čuta za vrednote in celotni nraavni red ter smisel življenja, so zanj v vzgoji zapovedi in prepovedi, ki mu jih posredujejo drugi, neobhodno potrebne. Avtoriteta staršev in vzgojiteljev nekako nadomesti otrokovo nezmožnost vrednotenja. Usodno pa je, če odrasčajoč in zrel človek na nraavnem področju ostaja na otroški stopnji ter se zadovoljuje z avtoritativnimi zapovedmi in prepovedmi, ne da bi uvidel njihov smisel in pomen. Potem občuti etične norme res le kot utesnjevanje in omejevanje življenja od zunaj. Razumljivo je, da se jih hoče otresti. Pokorščina je za tistega, ki jo pojmuje le kot uklon tuji oblasti in kot odpoved lastnemu odločanju in svobodi, težka in neprijetna.

Moralna vzgoja — in samovzgoja — obstaja predvsem v tem, da dobi človek na podlagi pouka in lastne izkušnje vedno več vpogleda v notranji smisel zapovedi in prepovedi. Zato je to, da uvidimo pomen nraav-

nih norm, večjega pomena kakor pa njihovo učenje na pamet. Kdor v dobri utemeljitvi dobi vpogled v celotnost nraavnega reda in v notranjo povezanost posameznih zapovedi in prepovedi med seboj, ima trdnejšo podlago in učinkovitejše smernice za življenje, kakor pa, kdor stoji le pod pritiskom zunanje avtoritete.

Kaj je torej za-povedano ali pre-povedano, mora biti najprej tako povedano, da človek to razume in uvidi. Zapovedano more biti le to, kar nujno sledi iz povedanega, prepovedano pa le to, kar je v nasprotju s povedanim. Resnica o človeku in njegovem življenju, o božjem načrtu s človekom, o smislu in vrednosti življenja, o njegovih razsežnostih in njegovem cilju je podlaga za vse moralne norme, zapovedi in prepovedi. Ne ukazovanje, ampak oznanjevanje, ne hudovanje ampak razlaganje, ne moraliziranje ampak utemeljevanje morajo biti v središču moralne vzgoje, seveda vedno z ozirom na stopnjo človekove zrelosti.

Danes mnogi ugotavljajo velik odpor proti zapovedim in prepovedim na nraavnem področju. Govorijo o krizi moralnih načel in nraavnega reda. Vendar danes človek prav tako hrepeni po sreči in išče poti do njene uresničitve kakor kdaj koli prej. Kjer uvidi, da so mu moralne norme in zapovedi res v pomoč, jih je pripravljen sprejeti. Kriza torej ne zadeva toliko nraavnih vrednot samih, ampak bolj njihovo posredovanje, utemeljitev in razlago. To pa je veliko težje kakor pa enostavno avtoritativno ponavljati zapovedi in prepovedi.

Starši s svojimi odrasčajočimi sinovi in hčerkami navadno močno doživljajo to krizo, cerkvena avtoriteta s svojimi verniki prav tako. S tem pa še ni rečeno, da je mladi rod slabši, kakor je bil nekdanji, ali da so verniki danes manj sprejemljivi za nraavne vrednote kakor nekdanj. Spremenil se je le položaj. Danes ni več tiste enotnosti v gledanju na moralne dolžnosti kakor nekdanj in smernice za življenje so mnogo številnejše in različnejše ter si med seboj nasprotujejo. Kdor zna človeku bolj uvidljivo prikazati vrednost, pomen in korist nraavnih norm, jih bolj verodostojno in prepričevalno razložiti, bo več dosegel.

(Povelikonočna) Legenda o Kriščevi martri

Iz "Velika noč na Slovenskem"

TO staro legendo iz domačega obmorja sem slišal v adventu na kraškem ognjišču.

Na veliki petek, ko so zvezde zaplesale na sinjem nebu svoj okorni mrtvaški ples, so stali na gori pod križem Jožef Arimatejec, Nikodem, Marija Magdalena in druga Marija.

Jožef je prslonil lojtre na križ, se vzel po klinih in s kleščami izruval žeblja iz človekovega mesa.

Nikodem je podpiral mrtvo telo, da bi ne padlo.

Potem je Jožef Arimatejec stopil na tla, se sklonil in izruval še žeblja iz nog.

Iz nobene rane se ni pocedila kri.

Magdalena je vzela drobno vrečo iz domačega platna in dala vanjo gobo, žeblje in klešče.

Nato sta Jožef in Nikodem zavila telo v mrtvaške prte in ga nesla, sključena v mrkem večeru, v nov grob.

Vse to se je zgodilo v bridki tišini, na trinajsto uro velikega petka.

Še čez čas, ko je Gospod že vstal od smrti, ko je že pil in jedel z učencema v krčmi na poti v Emavs in ko se je že poslovil od prijateljev in od te zemlje – je spomin na bičano Gospodovo telo, na njegove bridke rane, na smrtni krč, spremljal in mučil Nikodema dan in noč, v spanju in bedenju. Dokler se ni odločil, da upodobi v mehkem lipovem lesu telo Sinu človekovega, ki ga je videl viseti na križu, v mrkem večeru velikega petka.

Tako je zamislil prvo martro božjo.

Časi so bili pridki. Krive priče so govorile čez kristjane, razbojniki so jih preganjali, skrivati so se morali

po predmestjih in se obiskovati v pozni noči.

Nikodem se je pripravil k delu v kleti, ob svitu jakajene leščerbe. Trske so letele po prostoru, dleto je prhalo, prsi so se krčile v smrtni grozi, rane na rokah in na nogah so se odpirale.

Upodabljal je vestno kost za kostjo, urez za urezom, rano za rano. Delal je kot v mrzlici.

Telo se je osvobojevalo lipovega lesu, vstajalo, se krčilo, mrko in grozno – vse tja do ramen.

Pri obrazu pa je Nikodem omagal.

Večer je bil pozen, groza v rokah kot mravljinca.

Prevelika je bila bolečina, ki jo je videl na človekovem obrazu na veliki petek, da bi jo mogel upodobiti.

Sedel je, da bi se odpočil, pa je zaspal.

Takrat je nekdo potrkal, vrata so se odprla in leščerba je skoro ugasnila v vetru.

Skozi vrata pa je stopil večni romar, sam naš Gospod – Jezus Kristus. Sedel je na čopo sredi kleti in njegov dobri obraz se je spremenil v bridko trpečo martro božjo.

"Nikodem, ali spiš ali čuvaš?" je vprašal.

"Jaz ne spim ne čuвам," je odgovoril učenec. "Ene pridke sanje sanjam."

"Končaj svoje delo," mu je naročil Gospod.

In Nikodem je vstal in v snu in v grozi izrezal trpeči človekov obraz.

Skrival je božjo martro v jami pod poleni in črno prstjo. Žvezde so prihajale vsak večer nad odprtino, severni veter je obiskoval bor pred njo.

Toda stiska je postala velika. Bratje levega razbojnika so iskali v podzemljih Njegove tovariše, sramotili Njegove ostanke, pljuvali na Njegovo ime.

Tedaj se je Nikodem odločil.

V pozni noči je vzel Gospodov lik izpod prsti in polen in ga nesel na morsk breg.

Tam je že prejšnji večer pripravil čoln brez jadra, brez krmila, brez vesel, brez moštva; vanj je položil božjo martro in jo prepustil vetrovom.

Trintrideset dni je bila božja barka na morju. V jutru štiriintridesetega se je ustavila pred istrsko obalo. Zgledal jo je pastir, ki je pasel ovce čisto ob bregu, skoro v močvirju. Začudil se je čudovitemu tovoru tega čolna in tekel v Koper povedat novico.

Škof je pripravil procesijo, da pojde z duhovni in župljani po božjo martro, ki si je izvolila Koper za pribežališče. Toda vest se je raznesla kot z vetrom po Istri in naslednje jutro so se v močvirju na obali pred čolnom znašli trije škofji s tremi procesijami: iz Kopra, Poreča in Pirana, in vsako mesto je hotelo božjo martro zase.

Pričele so leteti debele besede zaradi nekkih zaostalih desetih, srboriti župljani so se spopadli, klobuki z dolgimi fazanovimi peresi so padli v palud, škofje so nagovarjali, polena in gorjače so se lomile po hrbtih, bilo je veliko trušča in hrupa.

Nekateri so odnesli razbite glave.

Koprskemu škofu so pljunili trikrat v uho.

Borba je trajala do večera. Pod noč so prižgali ognje in se utaborili v močvirju, pripravljali nove gorjače in v megleno noč od predognja do predognja v kadečim se govnom psovki risali nasprotno svetno in duhovno gosposko.

Zamolčko so peli tamburi.

Drugo jutro so se s soncem vzdignili vsi tije tabori. (Ponoči so jih ojačili nekateri plačanci iz sosednjih vasi.) Vzdignil se je prapor koprške fare, v vetru je frfotalo bandero poreške, za bičevjem so razvijali piranski.

Udarili bi se in tekla bi kri vročekrvnih Istranov, rigali bi osli v borbi in se lomile gorjače na krepkih kmečkih hrbtih, da se ni naenkrat vzdignil srebrni otroški glas pastirja, ki je bil včeraj zjutraj prvi zagledal martro božjo.

“Čoln in martra božja sta izginila,” je vpil ta otroški glas iz ločja. In povescilo se je koprsko bandero, povili so poreški prapor in piranski je padel z nosačem vred v palud.

Tisti čas je šel čoln v jutranjem vetru ob obali proti vzhodu. Z vinogradi pokriti bregovi so se nizali skoro do robov čolna, pred Devinom so se priklonila vsa jadra na vitkih jamborih, ob ustju Timave so zapele močvirne ptičke in se priklonili mrki kraški bori.

STANKO VUK

Starodavni devinski grad

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

Nikdar ne vemo,
katera misel je lahko pričetek niti,
ki nas bo privedla
iz zmede in teme – do Luči.

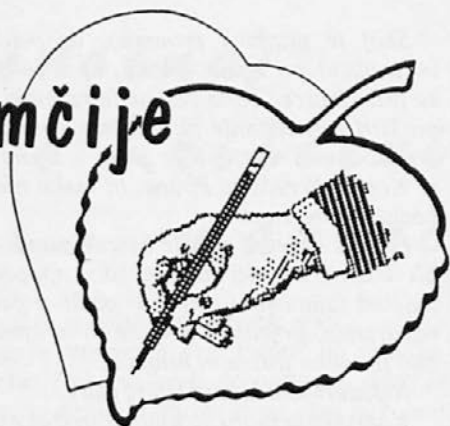
+

Čeprav segajo na različna področja
družbenega življenja,
so Kultura, Gospodarstvo
in Politika,
Znanost in Vera
veje istega drevesa,
ki poganja
iz korenin človekove narave
ter rojeva sadove
v srcih posameznih oseb.

Marko Kremžar

ZELENI LIST iz Nemčije

Krožno pismo dobromislečega rojaka -
tudi za nas (in naše doma) koristno branje

SLOVENC v Nemčiji pozorno zasledujemo razvoj v domovini. Z rojaki doma se čutimo povezani. Z vami smo trepetali v času vojne, z vami se veselimo mednarodnega priznanja Slovenije.

Ko berem časopisje, poslušam radio in govorim z vami, odkrivam v vas veliko zaskrbljujočega, kar povsem razumem.

Kaj naj bi vam rekel kot rojak, ki že dolgo živim na tujem? O tem sem dolgo razmišljal in prišel do naslednjih misli:

Najprej vam kličem: **POTRPITE!**

Kar je komunistični sistem rušil skozi 45 let, tega se ne da popraviti od danes na jutri. "Prej nam je šlo bolje", reče ta in oni. Res so bila leta, ko je šlo ljudem v Sloveniji bolje, a to "bolje" je šlo na račun dolgov. Država jih je naredila na vaš račun, ne da bi vas o posledicah teh dolgov tudi informirala. Vsak dolg pa je treba enkrat vračati. Komunističnega sistema v Sloveniji ni več. Dolg mora vračati nova slovenska država na vaš račun. Kako bi tudi to moglo biti drugače. Druge poti, da pride Slovenija iz gospodarskih težav, ni. Kadar se hiša prenavlja, se življenje v njej in ob njej vsaj za nekaj časa zelo poslabša in ljudje si komaj vzamejo kaj časa za malico in počitek. Današnja vlada popravlja slovensko hišo, popravlja prenove potrebno državo. Ne čudite se, če prenove in zboljšanja ni mogoče ustvariti na mah. Zato pravim: *potrpite!*

Drugo, kar vam priporočam, se glasi: **DELAJTE!**

Bodite odkriti in priznajte: pod komunistično vladavino se v Sloveniji ni pretirano delalo, v pisarnah je bilo preveč osebja, gospodarstvo so vodili ljudje s partijsko izkaznico in ne ljudje s poklicno usposobljenostjo. Čas, ki so ga delavci in nastavljeni zabili s postopanjem, na zborovanjih in ob kavi, se sedaj strašno maščuje. Kar je bilo državnega gospodarstva, gre v škodo ljudi samih. Zato rečem: *delajte!*

Moj tretji nasvet se glasi: **NE DAJTE SE VARATI!**

V zadnjih desetletjih so bili Slovenci že dvakrat usodno prevarani. Leta 1941 so nasedli Osvobodilni fronti. Mnogi so verjeli, da gre pri tem za narodovo svobodo, ko je šlo v resnici za boljševiško revolucijo. Drugič je bil slovenski človek prevaran, ko je zaupal partiji, da bo ustvarila raj na zemlji s tem, da se zemlja podpravi, da se dajo tovarne delavcem, da se odstrani vpliv vere, da je edino partija zmožna reševati slovenske probleme. Kam je tako urejanje družbe po štirih desetletjih pripeljalo, čuti naš od sedaj na svoji koži. Slovenijo bo reševalo samo pošteno delo, osebna gospodarska zainteresiranost, socialna pravičnost, spoštovanje človeka in njegovih etičnih norm.

Pa še četrti nasvet je važen: **ODLOČAJTE PA-METNO!**

Pravijo, da so nove volitve pred vratmi. Ljudje večrajšnjega kova dvigajo glave. Kdor skozi 40 let ni znal gospodariti, nima kaj pametnega predlagati. Rovarijo proti predsedniku slovenske vlade, profesorju Lojzetu Peterletu, ker v enem letu ni ustvaril blagostanja. (Žal jim je že uspelo ga odstaviti. Op. ur.) Zardijo naj od sramu! Ne nasedajte takim ljudem, da ne boste ob ponovni prevari zardeli od jéze nad samim seboj!

Kdor soglašá z vsebino tega pisma, naj nabavi njegove kopije ter jih pošlje sorodnikom in znancem v Slovenijo!

Naučili smo se letati kot ptice in plavati kot ribe,
pozabili pa na preprosto umetnost: živeti kot bratje.

/Martin L. King/

O moji veri

ZA mojo vero je velikega pomena, ko vidim, da tudi drugi tako mislijo, da imajo isto prepričanje. Na primer moj župnik, ki ga imam za nadarjenega in izobraženega človeka. Vidim in vem, da njegova vera ni samo na papirju. Tudi naš škof je gotovo zelo nadarjen in razgledan. Kdo dvomi o iskrenosti njegove vere? In ta vera ni slepo prepričanje. Tudi on je človek kakor mi. Če on gleda iste resnice vere kot jaz in je o njih tako trdno prepričan, da je vse svoje telesne in duševne sile in ves čas posvetil delu za Boga, za vero, je to za mojo vero velika pridobitev.

Za mojo vero je velikega pomena tudi to, da so prav danes, v našem stoletju in pri našem napredku pri nas doma in po svetu učenjaki, profesorji, umetniki, pesniki in pisatelji, ki so verni, iskreno verni. Vsi ti verujejo iste resnice kot jaz. Spoznavajo in priznavajo, da biva Bog, da je Kristus ne le največja moralna osebnost zgodovine, ampak tudi naš Odrašenik, ki je bil za nas rojen, je za nas umrl in vstal od mrtvih — Bog-človek; Bog, ki si je privzel telo iz Marije za veliki zgodovinski namen ter ga v duhovnem in kulturnem življenju človeštva poznamo in vidimo. Za mojo vero je velikega pomena, da tak univerzitetni profesor ali učenik hodi večkrat k spovedi in redno k obhajilu in skupaj z nami ob nedeljah in praznikih k maši.

Za mojo vero je velikega pomena tudi to, da mnogi tisti, ki morda ne hodijo ob nedeljah redno k maši, le kljub temu priznajo, da je Bog, da mora naše življenje imeti neki višji namen in pomen; da mora to naše življenje po svojem izteku imeti neki podaljšek, kjer pridejo do izpolnitve najosnovnejše duhovne težnje po pravici, resnici in sreči. In vem, da tisti, ki tako mislijo in govorijo, niso najbolj neumni in tudi ne najbolj pokvarjeni. Če ti ljudje vse to poznajo, potem jaz kot preprost vernik vem, da so nedosledni. Kajti če priznajo Boga in večno življenje, potem bi bilo prav in dosledno, da bi dali Bogu, kar je božje. Dosledno bi bilo, da bi se vprašali: Kaj Bog od nas hoče? V meni, ki priznam ves nauk evangelija in Cerkve, se budi veselje, ker si mislim, da nisem ostal na polovici poti, da sem bolj dosleden, čeprav to notranjo zavest in veselje plačam s tu in tam trdo zvestobo verskim dolžnostim.

Tu je odgovor resnega mladostnika na anketo o veri. Kaj pa bi bil tvoj odgovor o tvoji osebni veri?

Zdi se mi, da imam jaz prav, ko mislim, da je treba vse težnje življenja podrediti tistemu končnemu, večno odločilnemu namenu življenja. Misel na Boga, molitev, zvestoba božjim zapovedim so z ozirom na večno življenje čisti dobiček od sedanjega, minljivega časa. Prinašajo mi pa sedaj globok mir srca in tiho zadovoljstvo tam pri korenini duše.

Še nekaj je, kar me zelo utrjuje v moji veri. To, da je razmeroma zelo malo izobraženih in moralno visoko stoječih ljudi, ki bi si upali odločno trditi, da ni Boga. In tisti, ki to delajo, ne navajajo prepričljivih dokazov. To, da Boga ne vidimo? Koliko stvari ne vidimo! Ali res biva samo to, kar odbije sončni žarek in se ujame v naše oko? Kdo si upa to trditi? Naša čutila ne sprejemajo vsega — duh seže dalje.

Ali pa to, da bi, če bi bil Bog, ki je dober in svet in pravičen, ne moglo biti na svetu trpljenja in vojn. To meni ne dela resnih težav, ko vidim, kaj je svoboda volje, zloraba te svobode in greh. Greh je greh, ker so njegove posledice strašne, začevši od prvega greha naprej. Če je Bog človeka ustvaril svobodnega, mu je dal tudi razum, naj vidi, kaj je prav. In končno opravičilo Boga, ki ne uničuje človekove svobodne volje, tudi takrat ne, ko človek dela zlo, je pa to: Bog je tako velik, da iz katastrofe greha lahko izvede velike, pozitivne reči. Bog zna zlo v zgodovini obrniti na dobro, celo na večje dobro. Dokaz za to je Kristusovo trpljenje in smrt, ki nas dviga in rešuje. — Nisem naletel doslej na noben resnejši dokaz ali razlog, ki bi ogrožal mojo vero. Šibka utemeljevana nevera nevernih me samo utrjuje v moji veri.

Ali me razumete, kolik izvor miru in veselja mi je ta moja osebna, opravičena in doživljana vera? Želel bi iz srca, da bi jo uživali enako tudi drugi.

Človek brez vere — ali ni kakor slepec na poti? Ali ni kakor lačni, ki nima drobtinice kruha, kakor žejni sredi puščave, kakor ponesrečeni mornar na visokem morju, ki od žeje umira? Ali ni kakor otrok ob smrti materini, ki mu nihče ne da niti ene tolažilne besede? /Ksaver Meško v Drobcih/

DOM POČITKA M. ROMANE

Dolgoletne sanje so postale resnica. Prijazna stavba ob slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda – v melbournskem rezidenčnem okraju KEW – je bila uradno odprta 16. februarja letos, delovati pa je začela s sprejemom prvih stanovalcev 16. marca.

Domača obednica (mize s stoli so bile uvožene iz Slovenije) z domačo postrežbo, dnevna soba s fotelji (prav tako izdelek Slovenije), pa trideset prijaznih sobic, pozimi seveda centralno ogrevanih – vse to je pripravljeno, da bi ostareli ali onemogli člani naše narodne skupnosti lahko v mirnem okolju, ob slovenski besedi in domačem počutju ter ob popolni oskrbi udobno preživljali večer življenja.

Si morda tudi TI že pomislil (pomislila), da bi se pridružil (pridružila) prvim osmim stanovalcem? Ker je še dvaindvajset sobic praznih, ne bo treba čakati mesece ali celo leta, da prideš na vrsto.

DOM sprejema tudi zakonca, ki bi jima skrb za hišo postala pretežka in nimata nikogar, ki bi skrbel zanju. DOM tudi rade volje razbremeni za dogovorjeno dobo člane družine, ki skrbijo doma za ostarelo mater ali očeta, pa želijo na daljši dopust, ali pa se hočejo doma za nekaj časa rešiti brige, ki je postala pretežka.

Živate v Melbournu ali okolici? Ste dobrodošli, da si ogledate naš DOM POČITKA m. ROMANE ter se osebno pogovorite z vodstvom o pogojih za sprejem, ki vsekakor niso težki. Iz oddaljenih krajev kjer koli v Avstraliji pa pišite ali telefonirajte vodstvu DOMA za podrobnejša pojasnila. Z veseljem boste točno obveščeni o vsem, kar Vas zanima. Po želji Vam pošljemo formular prošnje za sprejem.

Naš naslov:

The Administration,
MOTHER ROMANA HOME,
11 – 15 A'Beckett Street,
KEW, Victoria 3101

Telefon (03) 853 1054

SV. RAFAEL

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

POKOJNI – Dne 28. marca 1992 je v Calvary bolnišnici v sydneyskem okraju Kogarah umrl **ALBIN DODIČ**. Pokojnik je bil rojen 12. septembra 1931 v Hrušici pri Ilirski Bistrici. Leta 1962 se je v Leichhardturo poročil z Rozino Valenti, ki je po rodu iz Kalabrije. Poleg nje zapuščča hčerko Marijo por. Aloia, sina Franka (poročen s Sandro) in Jožeta, ki je še samski. V Melbourneu živi njegov brat Alojz, dve sestri sta v Italiji, dve pa v Pregarjah, kjer je tudi brat Lado, dočim je tam nedavno umrl brat Jože. Albin je bil bolan skoraj eno leto za rakovo boleznijo. Zdravili so ga v Prince Alfred bolnišnici, a žal brezuspešno. Pogrebna maša je bila v v farni cerkvi v Leichhardturo, pokopan pa je bil na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

Na cvetno nedeljo, 12. aprila, je v Wollongongu v bolnišnici umrl **JOŽE ŽOHAR**. Rojen je bil 25. februarja 1933 v Dupljah na Gorenjskem v družini Jožeta in Marije r. Šparovec. A po starših je bil po rodu iz Prekmurja, kjer v vasi Dolič še živi njegova 82 let stara mama. Leta 1960 se je v stolnici v Wollongongu poročil z Ano Tkalcčević, doma iz Liplja pri Metliki (že ročil z Ano hrvaški strani). Jože je veliko pomagal pri slovenskem društvu v Figtree, saj kot spreten zidar nikoli ni odrekel prošnje za pomoč. Vse do svoje boleznijo – deset tednov pred smrtjo – je bil zaposlen v krajevni železarni. Najprej se je zdravil v Prince Henry bolnišnici v Sydneyu, kjer so mu morali zaradi sladkorne boleznijo odrezati prste na nogi. Nekaj dni pred smrtjo je dobil dva srčna napada, od katerih se ni več opomogel. Umrl je lepo po prejemu svetega maziljenja. Pogrebno mašo smo imeli v Figtree na veliko sredo, 15. aprila, ob veliki udeležbi rojakov in znancev, da je bila cerkev za vse premajhna. Pokopan je bil v Dapto. Poleg žene Ane zapuščča tudi sinova Jožeta in Adolfa (poročen z Anastazijo r. Recek) ter vnuka Daniela, da-

lje štiri sestre, od katerih živi Minka Main v Canberri, Frida, Anica in Ivanka pa so v domovini.

Dne 15. aprila je v Dapto, N.S.W., umrl tragične smrti **IVAN CETINSKI**, po rodu iz Kočevja, kjer je bil rojen 27. februarja 1930. Poročen je bil z Edelgard ter poleg nje zapuščča tu sinova Rolfa in Franka, v Ameriki pa dva brata. Pokojnik je leta 1945 z bratoma in stricem pribežal v Avstrijo. Doma je ostala samo še mama, zdaj že pokojna. Povojna oblast ji je vse zaplenila ter je morala dom zapustiti v tridesetih minutah. Nato je bila nekaj časa zaprta, po izpustitvi pa ji je uspelo emigrirati k sinovoma v Ameriko. – Žal se pokojni Ivan ni dosti družil s Slovenci.

Dne 22. aprila je v bolnišnici v Liverpoolu (Sydney) zaključila svojo življenjsko pot **AMALIJA JERETIČ** r. Mužič dne 10. julija 1910 v Vrhovljah (Goriška Brda). V Šmartnem se je v avgustu 1932 poročila s Francem Jeretičem, ki je umrl januarja letos in smo o njem pisali v prejšnji številki. Zelo ga je pogrešala, nihče pa ni mislil, da bo šla tako hitro za njim. Pogrebna maša je bila opravljena 27. aprila v Leppingtonu, grob pa je dobila pri svojem možu na krajevnem pokopališču.

Isti dan, 22. aprila, je v Centennial Parku umrla tragične smrti **NIVES ČEHOVIN**. Rojena je bila v Postojni 4. novembra 1961 v družini Rudija (umrl leta 1975) in Ide r. Nadoh. Nives je bila krščena v Senožečah. Šolo je po prihodu v Avstralijo obiskovala v Belmontu in Marrickville West, na kolegiju v Bankstownu pa je diplomirala iz patologije ter bila sedem let zaposlena v otroški bolnišnici v Camperdownu. Nato je dve leti vodila s pomočjo mame in sestre restavratorjo, katera pa v poslabšanih ekonomskih razmerah žal ni prinašala več dobička. Nives je dva meseca po rojstvu hčerke Samanthe dobilo tako imenovano "post natal depression" in od takrat je šlo samo navzdol. Izgubila je vso voljo do življenja in končno je bila njena bolezen kriva prerane smrti. Nives zapuščča mamu Ido Migliaci z možem Karlom, sestro Ines (27 let), enoletno hčerko Samantho in zaročenca Glenna Molloya. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi 28. aprila in privabila je izredno veliko znancev, ki so čustvovali z domačimi ob težki izgubi. Pokopana je bila na starem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu v že rezerviranem družinskem grobu.

Dne 22. marca je na svojem domu v sydneyskem okraju Blacktown umrla **MARIJA STOCK** r. Žunker. Po rodu je bila iz Celja. Poročila se je v Trstu leta 1967 z Grozdanom Egidijem, ki je doma v Marezigah pri Kopru. On je umrl leta 1988 prav tako v Blacktownu. Pogrebna maša za pokojno Marijo je bila v tovarniški kapeli sv. Antona, "I. P. Transfield" v Blacktownu, njene zemske ostanke pa so položili k počitku

na Pinegrove pokopališču, Eastern Creek.

Vsem sorodnikom naših pokojnih iskreno sožalje. Radi se spominjamo pokojnih v molitvi, kakor nam narekuje naša krščanska vera.

KRSTI – Christopher Mark Phillips, Pindari Hills, Qld. Oče Mark Ac, mati Leanne Shirley Phillips, botrovala pa sta Jason Chantler in Tania Christine Ac. – Cerkev Srca Jezusovega, Clear Island Waters, Qld., 26. marca 1992.

Monique Teresa Uljan, Merrylands, NSW. Oče Robert, mati Tania r. Topolovec. Botra sta bila David Uljan in Vilma Topolovec. – Sv. Rafael, Merrylands, 28. marca 1992.

Kristina Anne Pettett, Merrylands, NSW. Oče Craig Pettett, mati Apolonia Loni Borec. Botri so bili Darko Borec, Alojzija Ana Borec in Denise Roberts. – Sv. Rafael, Merrylands, dne 12. aprila 1992.

Stefanie Marie Fabjančič, Casula, NSW. Oče Bran. ko, mati Julijana r. Vrh. Botri so bili Vanessa Fabjančič, Drago Vrh, Irena in Richard Frimmer. – Sveti Rafael, Merrylands, dne 20. aprila 1992.

Malčkom, staršem in njihovim družinam kakor tudi botrom naše čestitke. Le naj bi bili starši in botri z besedo in zgledom otrokom najboljše priče vere!

POROKE – Marjan Vlah, Minchinbury, NSW, sin Antona in Ivane r. Blaskovič, krščen v Krškli, in **Mari-za Jurman**, Rooty Hill, NSW, hčerka Atilija in Marije r. Sudulič, krščena v Čepiču. – Sv. Rafael, Merrylands, 28. marca 1992.

Craig John Allison, Emu Plains, NSW, sin Petra in Jean r. Harrison, in **Malissa Jane Lajh**, Emu Plains, hčerka Alojza in Beverley r. Forbes. – Sv. Rafael, Merrylands, 11. aprila 1992.

Mihael Čufar, Kirrawee, NSW, sin Ivana in Ane r. Lettich, in **Wendy Cynthia Stariha**, Dural, NSW, hči Vida in Cvetke r. Skala. – Sv. Rafael, Merrylands, dne 12. aprila 1992.

Grant Anthony Willetts, Seven Hills, NSW, sin Rajmunda in Dyanne r. Stephens, in **Barbara Maria Kovač**, Pendle Hill, NSW, hči Ernesta in Marije r. Pušpan. – Sv. Rafael, Merrylands, 26. aprila 1992.

Darko Platovnjak, Penrith, NSW, sin Pavla in Marjete r. Viler, krščen v Merrylandsu, in **Ann Margaret Dwyer**, St. Marys, NSW. – Župna cerkev Matere božje od sv. rožnega venca, St. Marys, NSW, 25. aprila 1992.

Tony Joseph Grlj, Botany, NSW, in **Claire De Andrade**, Kingsford, NSW. – St. Michael's Church, Daceville, NSW, dne 7. marca 1992.

Vsem tem parom h krščanskemu zakonu naše čestitke in naj jih Bog spremlja skozi življenje!

NIČ ŠE NISEM POROČAL o obisku otrok naše

Slomškove šole in mladinskega zbora "Nove steze" ter druge mladine in staršev v "Pendle Hill Nursing Home" – bilo je precej nazaj, na nedeljo pred božičem. Naša skupina je prinesla za stanovalce doma razne praktične darove. Vsak starček – med njimi je tudi naš rojak Emil Ribič – je dobil vrečko s skromnim darom. Naš mladinski zbor je zapel nekaj božičnih pesmi, sledilo je obdarovanje prisotnih, nato pa še ostalij po sobah, ki niso mogli priti v dvorano. – Vodstvo Doma nam je v januarju poslalo zahvalno pismo v zahvalo za veselje, ki smo ga prinesli stanovalcem. Tukaj pa naj se, četudi malo pozno, zahvalim vsem, ki so pomagali s pripravami darov ali s prisotnostjo pri tem lepem obisku.

HEALING MASS smo imeli 19. februarja, ko je bil med nami karizmatik p. Luke Newington iz Campbelltowna. Pater se je ravno vrnil iz potovanja: obiskal je ravna božjepotna svetišča, med ostalimi tudi Medjugorje, Lurd in Fatimo.

LEON LE GRAND pa bo govoril v naši dvorani o najnovejših novicah iz Medjugorja v nedeljo 14. junija ob enajstih dopoldne. Že zdaj lepo vabljeni!

PRVI štirje meseci tega leta so bili v našem središču polni dejavnosti. V januarju smo končali dela na obeh zvonikih, 16. februarja je bil med nami minister Janez Janša, 1. marca smo imeli pustni piknik, v soboto 14. marca je bila ponovitev igre "Dva prstana", naslednji dan (nedelja 15. marca) pa je bil med nami škof Beda iz Parramatte, da nam je blagoslovil novi križev pot, zadnje delo zdaj že pokojnega arhitekta Cveta Mejača.

Zadnje dni v marcu je bil obisk rojakov v Queenslandu in v nedeljo 29. marca nastop kvarteta **BIG BEN** v brisbanski stolnici ter pogrebna svečanost za pokojnim Mejačem, katere se je udeležilo tudi nekaj rojakov iz Sydneya.

Na prvi petek v aprilu, 3. aprila, so člani kvarteta **BIG BEN** nastopili tudi v naši cerkvi.

Nato so bili velikonočni prazniki, ki so privabili veliko število rojakov k obredom cvetne nedelje in v velikem tednu, kakor tudi na velikonočno nedeljo, ko je pater Ciril pri Sv. Rafaelu opravil slovesnost vstajenja s procesijo in sveto mašo, nato pa pohitel še v Figtree in v Canberro ter je bila na obeh krajih slovesna maša s procesijo. V Merrylandsu je prepeval mešani zbor pod vodstvom sestre Francke na cvetno nedeljo, na veliko soboto in na velikonočno nedeljo ob osmi uri zjutraj. Sestra Francka je poskrbela za petje velikega tedna in velike noči tudi v Figtree in v Canberri.

Tudi tradicionalno Pirhovanje glede obiska ni razočaralo. Igral nam je ansambel "Veseli Gorenjci".

SLOVO OD P. CIRILA pa je bilo v četrtek po veliki noči, 23. aprila, ko se je vrnil v domovino. Nad sto

naših rojakov se je zbralo na sydneyskem mednarodnem letališču, da so mu še enkrat izrekli srečno pot in se z njim slikali za slovo. Ko pišem te vrstice, je pater že v Nazarjih v Savinjski dolini, kjer se je kot delegat slovenskih frančiškanov v Avstraliji udeležil kapitlja in volitev novega provincialnega vodstva. Novo vodstvo bo potem odločalo o premestitvah ter bo tudi p. Ciril dobil svoje novo službeno mesto. Upam, da bodo poslali novega patra v Sydney, da bo izpolnil prazno mesto p. Cirila.

ROMANJE V SCHOENSTATT za naše bolnike in upokojence bo spet organizirala naša molitvena skupina. Odhod bo v četrtek 14. maja ob deveti uri dopoldne. Po obisku kapelice Matere božje bo v spodnji dvorani sveta maša in šmarnična pobožnost. Sledilo bo kosilo. Popoldne bomo zmolili križev pot na prostem, si ogledali okolico ter se vrnili v Merrylands. Najeli smo državni avtobus, vozil pa nas bo Jože Petrič.

ROMANJE V PENROSE PARK pa je na sporedu vsakega trinajstega v mesecu (to so takoimenovani Fatimski dnevi, ko se je Marija od maja do oktobra 1917 prikazovala fatimskim pastirčkom). Vabljeni ste, da se nam pridružite s svojim vozilom. Tam imamo ob enajstih mašo na prostem, ob pol dveh popol-

dne pa procesijo k lurški votlini ter tam Marijansko ponožnost z blagoslovom. Vhod k svetišču je pri Penrose Rest Area, kjer se obrnete na desno na Old Hume Highway, v smeri od Goulburna proti Sydneyu pa na levo na Hanging Rock Road.

NEWCASTLE bo imel slovensko mašo v nedeljo 31. maja ob šestih zvečer. Kraj je isti kot vedno: Hamilton. Po maši običajno srečanje v dvorani.

SVETO REŠNJE TELO IN KRI – to osrednjo skrivnost naše vere bomo proslavili na nedeljo 21. junija. Po slovesni maši ob pol desetih bo procesija Sv. Rešnjega Telesa z blagoslovom na dvorišču ob dvorani in zaključnim blagoslovom v cerkvi.

ŽUPNIJSKI SVET bo spet zasedal v četrtek 11. junija ob 7.45 zvečer. Prosim za polno udeležbo vseh članov.

POSVETITEV MATERI BOŽJI imajo v načrtu v domovini za praznik Marijinega vnebovzvetja 15. avgusta. Zajame naj tudi vse Slovence po svetu. Mi se bomo začeli pripravljati na ta dogodek med majsko šmarnično pobožnostjo. Prav je, da se skupaj znova posvetimo Mariji. V resnici ji moramo biti hvaležni, da je lanskega junija obvarovala naš narod najhujšega, kar nam je že pretilo.

P. VALERIJAN

Avstralski motiv. — Prijazno je srečanje z njim, pa četudi včasih zapre cesto, da vzame nekaj časa predno moreš nadaljevati pot

IZPOD TRIGLAVA

PETERLETOVA VLADA je padla. Uspelo jo je zrušiti pred skorajšnjimi državnimi volitvami. Po prejšnjih neuspešnih poskusih je Peterletovo mesto zasedel dr. Janez Drnovšek s petimi glasovi večine. Kako in kam bo vodila od njega izbrana vlada, bomo kmalu videli. V Sloveniji gledajo na zadevo z veliko skrbjo. Poleg nekaterih znanih držav (Kitajska, Kuba, Vietnam . . .) je Slovenija edina, ki je sicer sprejela demokracijo, na oblasti pa so osebe stare diktatorske garniture. V takem političnem okviru bo slovenski prestiž zelo padel, trpelo bo gospodarstvo, mednarodna posojila in podpore, tuji in domači investitorji bodo redkejši.

V celi zadevi je mnogo nejasnosti, Poslanec Nace Polajnar (krščanski demokrat) je zapisal v "Družini", da je "ob vseh nejasnostih jasno le to, da so se na neki neligitimen način vrnil časi, ki smo jih nekoč že imeli; kristjanov ne bo na odločujočih političnih mestih. Ampak to bomo preživeli. Večje vprašanje je, kako bo preživela vlada, ki bo ali pa ne bo imela večinske podpore v parlamentu. (. . .) Časi pa so resni, tako resni, da bi bilo seveda veliko bolj odgovorno od nekaterih strankarskih veljakov, ko bi poskrbeli, da bi dosedanja vlada lahko normalno delala, ne pa da so si za vsako ceno želeli priti na oblast ali si vzeti še več oblasti. Tisti, ki kaj dajo na matematiko, pa bodo tako ali tako lahko izračunali, koliko časa je šlo v nič zavoljo strankarskih kupčkarij, ob katerih je morala dosedanja vlada delati, čeprav so nekateri pomembni ministri zraven razmišljali, kako bi na novo sedli v svoj že ogreti stolček. . ."

Doma je mnogo pisanja o tej zadevi. Ljudje počasi izgubljajo strah in povedo svoje tudi za tisk in radio. Iz objavljenih pisem veje razočaranje, saj je Peterleta volil narod, Drnovšek pa je prišel na njegovo mesto

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni bazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD.4217

Telefon: (075)398 759

brez volje naroda. So pa med pisanjem tudi odločne izjave, naj narod izrabi svobodne volitve za dokaz svoje volje in svobodne izbire narodnega vodstva. Ljudstvo bo brez pritiska in strahu moralo odločiti svojo pot za štiri leta. Usodo si bodo torej pisali sami – kljub sedanjemu zamenjavi vlade brez njihovega glasu – sami bodo potem nosili tudi vso odgovornost.

SLOVENIJO je doslej priznalo že okrog 60 držav. Od zadnjih so najbolj važna priznanja Izraela in pa Egipta, voditelja neuvrščenih držav, ki so doslej stale ob strani v razočaranju, da je tako opevana Titova Jugoslavija propadla. Kot zadnja evropska država je Slovenijo priznal tudi Ciper.

SLOVENSKA škofovska konferenca je imela dne 21. januarja svojo prvo sejo po mednarodnem priznanju države Slovenije. Sklenili so, da se bo slovensko ljudstvo po skrbni pripravi posvetilo Materi Mariji na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta letos. To bo za Slovenijo velik dan, ki bo zopet poudaril našo vdanost Mariji ter jo ponovno prosil za njeno materinsko varstvo.

Slovenska škofovska konferenca se ob rojstvu države Slovenije zaveda velikih nalog in odgovornosti, ki jih imamo kristjani in v prvi vrsti katoliška Cerkev na poti v prihodnost. Naš prispevek bo predvsem označevanje evangelija, uveljavljanje človekovih pravic in etičnih vrednot ter utrjevanje upanja in zaupanja. Ker verujemo, da je Bog gospodar zgodovine, zaupamo v njegovo pomoč za vse Slovence doma in po svetu.

Ravno iz teh vidikov bo imela posvetitev slovenskega naroda Mariji v avgustu poseben pomen in namen. Priprava naj bi se pričela že zdaj v maju s šmarnicami, predvsem pa med binkoštno devetdnevnicjo. V pomoč na to pripravo bo na voljo tudi poseben priročnik s posebnimi molitvami in prošnjami ter navodili, kako naj bi potekala posvetitev po cerkvah in družinah.

Posvetitev bo hkrati v naših treh največjih Marijinih svetiščih: Brezje, Ptujška gora in Sveta gora. Tisti, ki ne bodo mogli romati k tem božjepotnim cerkvam, naj bi opravili posvetitev na isti dan v svojih župnih cerkvah. Bolniki in starejši, ki ne bi mogli v župno cerkev, pa se bodo posvetili doma. Prav tako tudi vsi slovenski verniki v zamejstvu in zdomstvu. Tako bi se vsi slovenski kristjani hkrati izročili Marijinemu varstvu in po njej obnovili svojo zvestobo Jezusu Kristusu, njenemu Sinu in našemu Odrešeniku.

ZAVOD SV. STANISLAVA, škofovi zavodi v Šentvidu so končno spet v rokah lastnika. Cerkvi odvzeti po okupatorju leta 1941 – profesorji in študentje so morali oditi v dveh urah – in spremenjeni v vojašnico, kmalu pa celo v koncentracijsko taborišče. Po končani vojni se je zavod pogreznil v temo nečloveških gro-

zot, mučenja in smrti. Obdajal ga je popoln molk vse dokler ni bil končan pokol tisočernih slovenskih življenj. Potem je spet služil za vojašnico do odhoda JLA s slovenskega ozemlja.

Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar in slovenski minister za obrambo Janez Janša sta podpisala dogovor, s katerim je Zavodovo poslopje in del pripadajočega zemljišča po 51 letih spet v rokah ljubljanske nadškofije. Datum vrnitve je 3. aprila 1992. Bo pa seveda veliko popravil, saj je zadnja okupatorska vojska zavod nalašč dokaj opustošila.

PREŠERNOVA NAGRAJENCA sta letos tržaški pisatelj Boris Pahor in skladatelj Uroš Krek. Iz Prešernovega sklada pa so nagradili slikarja Gustava Gnamusa, skladatelja Janeza Gregorca, igralca Igorja Samobora, pisatelja Marjana Tomšiča, režiserja Damirja Zlatarja Freya in skupino za grafično oblikovanje Novi kolektivizem.

Boris Pahor je imel ob tej priliki intervju za "Ognjišče", v katerem je med drugim povedal tudi tole: "... Nisem za to, da bi Cerkev imela poglavitno vlogo pri narodni zavesti, sem pa za to, da bi svobodno in enakopravno imela svojo vlogo. To je pomembno. Brez pomoči duhovščine pa ni mogoče misliti na preživetje neke manjšine. To je neizpodbitno. Tako tudi po evropskih deželah: kjer je zaradi zgodovinskih silnic umanjala raba rodnega jezika v cerkvah, tam je asimilacija opravila – in opravlja – svoje. Brez duhovščine bi danes v naši Benečiji gotovo nihče ne govoril več po slovensko."

KLJUB nekajmesečni zamudi bo zlasti za dolenske bralce to še vedno zanimiva novica: Otočec je znana graščina blizu Novega mesta, obdana od dveh rokavov reke Krke. Do usodne revolucije je v njej živel grajska družina, med domačini kaj spoštovana in priljubljena. Leta 1942 je morala zbežati iz zažganega gradu, da si je rešila življenje. Potem je družina živela v Avstriji, nazadnje pa v Hamburgu v Nemčiji, kjer je grofica Lili (Emilija) de Villavicencio Margheri lani umrla s svojo poslednjo željo, da bi bila pokopana v domači dolenski zemlji. Nove oblasti so to dovolile in zemski ostanki grofice so bili položeni v družinsko

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

grobnico na pokopališču v vasi Otočec. Obenem je dobila svoje mesto v grobnici tudi žara s pepelom njenega moža, otroškega grofa Carla, ki je umrl pred devetnajstimi leti, pa takratne razmere niso dovoljevale njegovega pokopa v družinski grobnici.

Ob pogrebu otoške grofice, v soboto 15. novembra lani, sta bila do zadnjega kotička polna cerkev kakor tudi pokopališče – znak, kako priljubljena je bila pokojnica med nami in zares del krajevne skupnosti. Tudi njena poslednja želja, da bi bila pokopana v kraju svojega rojstva, veliko pove. In še nekaj: njen sin Karel je takrat s starši odšel od doma enajst let star, pa kljub 48-letni odsotnosti govori tekoče slovensko.

NEKDO je sprožil trditev, da je krom v odpadkih jeseniške železarnarne radioaktiven. Krom uporabljajo železarna pri izdelovanju nerjavne pločevine in v odtoku v Savo naj bi bilo 0.3% tega radioaktivnega materiala. Vodstvo železarnarne pa je odgovorilo, da je v odtoku v Savo le šestvalentni krom, ki je sicer strupen, nikakor pa radioaktiven. Že več let imajo strokovnjaki za ekologijo, ki s potrebnimi analizami nadzoruje odpadke. Narodu in zlasti zelenim se torej ni treba bati, da je tu kaj narobe.

DA SMO S SAMOMORI Slovenci kaj visoko na lestvici, je znano dejstvo. Leta 1989 se je na primer v Sloveniji umorilo 710 ljudi, leta 1990 pa 579 in lani približno prav toliko. Po dvajsetih letih končno število upada. Psihiatrični dispanzer, kjer zbirajo in analizirajo te podatke, ugotavlja, da je koeficient samomorov padel od 33-35 na 29.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

ŽIVLJENJSKO KRŠČANSTVO

ZAKRAMENT SVETE BIRME

ZAKRAMENTE že od nekdaj naštevamo v značilnem vrstnem redu: krst, birma, Rešnje telo, pokora, bolniško maziljenje, mašniško posvečenje, zakon. Prvi trije se skupaj imenujejo zakramenti uvajanja, ker uvajajo človeka v polnost krščanstva.

Ime za birmo izvira iz latinske besede "confirmare" in pomeni "utrditi". Če je govor o utrditvi, potem mora biti že prej nekaj, kar naj birma utrdi in s tem dopolni. To je sveti krst. Birmo po pravici imenujemo utrditev in dopolnitev krsta. V krvih časih krščanstva (pri pravoslavnih bratih in pri krstu odraslih še danes) so delili birmo neposredno po krstu, s čimer se je še bolj pokazalo, kako birma krst dopolni in utrdi.

SVETI DUH KOT ŽIVA VODA

Poglejmo v sveto pismo, kjer bomo črpali svoja spoznanja o zakramentu birmo: "Zadnji veliki dan praznika pa je Jezus vstal in zaklical: Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije, kdor v mene veruje; tekla bodo, kakor pravi pismo, iz njegovega osrčja reke žive vode. To pa je rekel o Duhu, ki naj bi ga potlej prejeli tisti, ki so vanj verovali. Sveti Duh namreč še ni bil prišel, ker Jezus še ni bil poveljčan" (Jan 7, 31-39). "Pismo" v Jezusovi izjavi pomeni sveto pismo stare zaveze, navaja pa preroka Ezekijela. — O živi vodi je govoril s Samarijanko. Živa voda je studenec ali reka, Jezus pa jo uporabi kot simbol za milost Svetega Duha. Poslušajmo, kaj pravi Samarijanki: "Ko bi poznala božji dar in kdo je, ki ti pravi 'Daj mi piti', bi ga ti prosila in bi ti dal žive vode." Žena mu reče: "Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok; odkod imaš torej živo vodo? Si mar ti večji kot naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je sam iz njega pil in njegovi sinovi in njegova živina?" Jezus ji odgovori: "Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen; kdorkoli pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikdar žejen, marveč bo voda, ki mu jo bom dal, v njem postala studenec vode, tekoče v večno življenje." (Jan 4,

Pridi, Sveti Duh,
napolni srca
svojih vernih
in vžgi v njih
ogelj
svoje ljubezni!

10 - 14). Značilno je, da obljublja skrivnostno vodo vsem, ki bodo vanj verovali, ne samo apostolom.

JEZUS POŠLJE SVETEGA DUHA

Bog izpolni svoje napovedi ali obljube, seveda v času, ki je najbolj primeren. To se je zgodilo na binkoštni praznik, petdeset dni po Jezusovem vstajenju in deset dni po vnebohodu. Evangelist Luka je opisal dogodek v svojem evangeliju: "Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Tedaj je nenadoma nastal šum, podoben bližajočemu se viharju, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. Prikazali so se jim jeziki kakor plameni, se porazdelili in obstali nad slehernim po eden. In napolnjeni so bili vsi s Svetim Duhom in so začeli govoriti v tujih jezikih, kakor jim je dajal Duh, da so govorili. Bili so pa v Jeruzalemu Judje izmed vsakega naroda pod nebom, bogabojči možje. Ko je ta glas nastal, se je zbrala množica in se zavzela, ker jih je vsak slišal v svojem jeziku. Vsi so strmeli in se čudili ter govorili: 'Glejte, ali niso vsi ti, ki govore, Galilejci? Kako da mi slišimo vsak dvojezik, v katerem smo se rodili . . . Slišimo jih v naših jezikih oznanjati velika božja dela.' Vsi so strmeli in, ne da bi vedeli, kaj naj si mislijo, so drug drugega spraševali: 'Kaj naj to pomeni?' (Lk 2, 1-13).

Koj nato je začel Peter govoriti zbrani množici (Apd 2, 14 - 47). V navedenih vrsticah je opisano vidno in učinkovito delovanje Svetega Duha: nastala je Cerkev. Binkoštni dan (v stari zavezi je bil praznik žetve, nekakšna "zahvalna nedelja") je rojstni dan Cerkev. Cerkev je torej najodličnejši sad Svetega Duha.

Cerkev se je zelo hitro širila v moči Svetega Duha. Najprej so apostoli ljudem oznanili o Jezusu (predvsem o vstajenju), potem so jih krstili, nato pa so z

molitvijo in polaganjem rok krst še dopolnili, v čemer je ravno sveta birma (Apd 8, 14 - 17).

Iz besedila je zelo razvidno, da gre za dva obreda: krst v Jezusovo ime in polaganje rok (utrditev, birma). Tako je utemeljeno, da se oba obreda loči kot dva samostojna zakramenta, saj imata različne učinke. Prav lepo je primerjati krst in birmo z vcepitvijo plemenite rastline na divjo rastlino in novo rastjo, ki se z vcepitvijo začne: krst je vcepitev, birma pa rast.

Pogoj za sprejem Svetega Duha je poslušanje in sprejem božje besede, to je odločitev, da hočemo zgradbo svojega življenja postaviti na trdno skalo božje besede. Pred birmo je nujno potrebna kateheza, ki je seveda vsa zgrajena na božji besedi; zlasti danes pa kateheza upošteva dognanja mnogih znanosti, kar lahko poveča njeno učinkovitost.

DAROVI SVETEGA DUHA

V zvezi z birmo govorimo o darovih Svetega Duha. Navajeni smo, da jih naštevamo v tem vrstnem redu: dar modrosti, dar umnosti, dar sveta, dar moči, dar vednosti, dar pobožnosti, dar strahu božjega. "Sedem" je svetopisemsko število in pomeni polnost. "Sedem" pomeni, da Sveti Duh daje darove v izobilju in ne na mero. Največji dar je seveda ljubezen, ki je končno On sam (Bog je ljubezen, vzklika sv. Janez). Apostol Pavel pa postavlja ljubezen za kraljico med vsemi darovi: "In ko bi imel vse preroštvo in bi vedel vse skrivnosti ter bi imel vso vednost in ko bi imel vso vero, tako da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič" (1 Kor 13, 12).

Čemu darovi Svetega Duha? "Različni so duhovni darovi, isti pa je Duh . . . Slehernemu pa se razodetje Duha daje v korist" (1 Kor 12, 4.7). Ta korist je oseb-

na rast v Cerkvi in s tem rast Cerkve kot skupnosti. Sveti Duh neprestano deluje v vsakem udu Cerkve, da bi vse kristjane nagibal k izpolnjevanju odrešenjskega poslanstva in jih s tem privedel do osebne svetosti, celotno Cerkev pa do dopolnitve v Kristusu. Priznati moramo, da veliko premalo mislimo na delovanje Svetega Duha. Ena največjih pomanjkljivosti pri današnjih kristjanih je silno blede zavest o Svetem Duhu in njegovem pomenu za življenje Cerkve in za ureničevanje odrešenjskega poslanstva sredi sveta.

OBRED SVETE BIRME

Tudi zakrament birmo se podeljuje med mašo tako kakor drugi zakramenti, razen če posebni pogoji narekujejo drugače. Naj samo omenim posamezne dele podelitve zakramenta birmo:

Predstavitve birmancev,
Obnovev krstnih obljub,
Polaganje rok in molitev nad birmanci,
Maziljenje s krizmo,

Prošnje s katerimi se nadaljuje evharistično bogoslužje, ki prejemnike poveže s Kristusovo daritvijo na oltarju.

BIRMA - ZAKRAMENT ŽIVIH

Birma spada med tiste zakramente, ki jih moramo prejeti v posvečujoči milosti. Zato je potrebno, da birmanci pred birmo opravijo dobro spoved, kajti prejem v posvečujoči milosti je povezan z milostjo, ki v prejemniku deluje po prejemu tega zakramenta.

Birma se razlikuje od nekaterih drugih zakramentov tudi po tem, da vtisne neizbrisno znamenje (tako kot krst in mašniško posvečenje). Zato se podeli samo enkrat v življenju. Tudi zaradi te enkratnosti je potrebno, da se birmanec dobro pripravi na prejem Svetega Duha. Navadno se opravi devetdnevnicca, ker so tudi apostoli po Jezusovem naročilu bili devet dni zbrani v molitvi v dvorani zadnje večerje skupaj z Marijo. Deseti dan po vnebohodu je prišel na binkoštni praznik Sveti Duh v obliki gorečih jezikov nad vse zbrane in jih spremenil v neustrašene oznanjevalce Jezusovega evangelija.

Gospod, pošlji nam svojega Duha! . . . — Res vse to ni tako preprosto in lahko. Čestokrat smo prav tako utrujeni in brez poguma, kot so bili Jezusovi učenci. Bog sam nam mora pomagati, da bi mogli iz puščave narediti rodovitno deželo, v kateri bomo lahko živeli veseli in polni upanja. Zato hočemo skupaj prositi Svetega Duha, kakor smo poučeni: "Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in vžgi v njih ogejn svoje ljubezni. Gospod Jezus, pošlji svojega Duha in preropeni bomo.

In prenovil boš obličje zemlje.

P. NIKO (povzeto po "Ognjišču")

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 46 9674

PRAZNIK Kristusovega vstajenja je za nami. Vsako leto ga doživljamo kot nekaj posebnega, saj nam pri naša veselje našega odrešenja. Za letošnje praznovanje smo delno prenovili naš božji hram: sveže so bili prepleškani vsi leseni deli, tudi vrata, žlebovi in stebri, ki nosijo luči. Kot navadno je delo kot tudi vso barvo daroval za cerkev naš dolgoletni dobrotnik Slavko Ivančič. Seveda pa bi delo sam težko opravil, saj je bilo veliko pleskanja, tudi višinskega, zato je bil njegov zvesti pomočnik Niko Bric. Obema Bog poplačaj za skrbno opravljeno delo.

Moram pa dodati, da ni bila prenovljena samo naša cerkvena stavba, ampak tudi duhovno smo se lepo pripravili na praznovanje. Že spokorno bogoslužje je imelo lepo udeležbo, tudi mladih je bilo precej. Na velikonočno nedeljo pa je bil med slovesno mašo sprejet v občestvo novi član: **Matija Štefan Skrbiš**. Njegov oče je Zlatko in mama Marta r. Spes. Botra

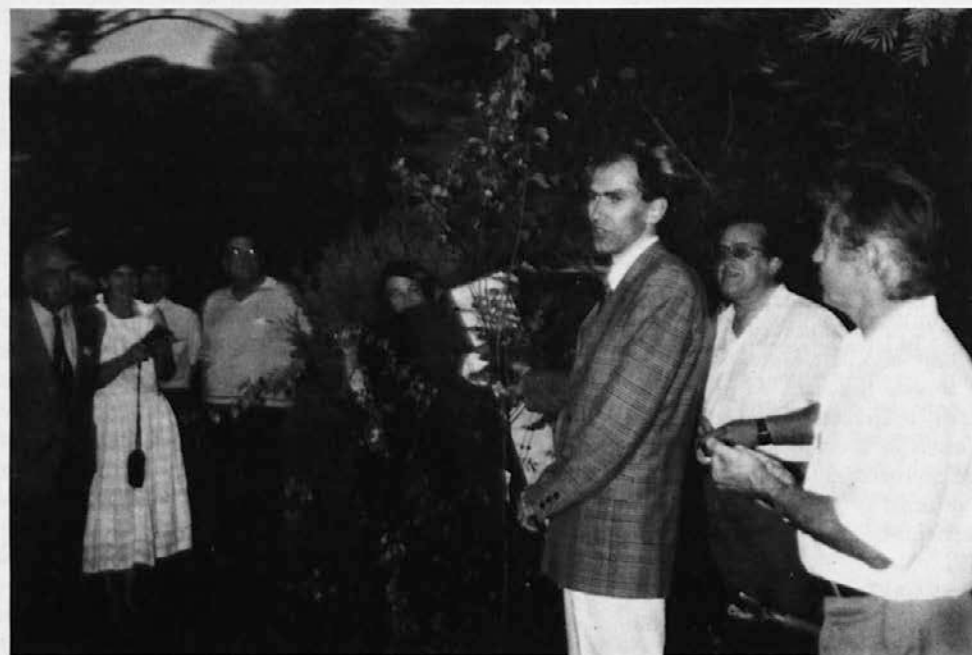
Petra Skrbiš sta nadomestovala Slavka in Stanka Sintič. Staršem čestitamo, malemu Matiju Štefanu pa želimo, da bi rasel v modrosti pri Bogu in pri ljudeh.

Naj omenim, da smo imeli prvič dva krsta v enem mesecu (prvega, v začetku aprila, sem omenil v prejšnji številki). To je veselo znamenje za našo malo skupnost.

Na velikonočni ponedeljek smo imeli naše običajno **Pirhovanje**, a malo drugačno kot v Sydneyu. Pri nas so središčnega pomena zabavne igre, ki prinesejo za vse veliko smeha in dobre volje. Največ je bilo tega pri trkanju pirhov, nekaj za mlade in stare. Veselje ob raznih igrah je prešlo še v "povštartanc", ki je prav tako prineslo obilo smeha. Pridne gospodinje pa so se hotele izkazati s potico, da je imela komisija kar težko nalogo oceniti, katera je najlepša in najboljša. Gospodje Stanko Prosenak iz Melbourn, Ignac Ahlin in Peter Rant so ženam v zadovoljstvo dobro izbrali ter podelili nagrade.

Vsem, ki ste na letošnjem Pirhovanju kakor koli doprinesli k veselju in dobri volji, naj Bog bogato povrne! In na svidenje prihodnje leto!

Na prvo nedeljo v maju smo se popoldne tudi Slovenci zbrali pri semenišču v Rostreworju k udeležbi pri marijanski procesiji. Letos je vreme zjutraj kazalo bolj žalosten obraz, popoldne pa se je zjasnilo in nastal je lep sončen dan, ravno pravšnji za procesijo. Udeležba je bila letos nekoliko manjša od drugih let in tudi v naši skupnosti smo nekatere pogrešali. Sužnikovi na primer so bili zvesti vsa leta, letos pa sta se oba,

Med obiskom v Adelaidi _ 12. februarja _ je obrambni minister mlade države Slovenije **JANEZ JANŠA**, pred slovensko cerkvijo zasadil brezo v spomin žrtvam vojnih dni.

Ela in Ivan, že veselila pri Bogu in od tam gledala, koliko nas je. Pogrešali smo tudi Ivančičevo mamo, ki že nekaj časa boleha; odkar je imela srčni napad, je vezana na dom in bolniško posteljo. Pa je zato prišlo nekaj drugih rojakov, tudi nekaj narodnih noš, ki vzbujajo posebno pozornost ter se pred njimi ustavi tudi marsikateri fotograf. Narodne noše so nam v ponos, zato smo njim še posebej hvaležni za sodelovanje.

In še besedo o rojakih v Milduri. Letos je bilo nemogoče srečanje pred veliko nočjo, smo se pa zato zbrali na torek po praznikih. Čeravno je bil delavnik, je prišlo dosti rojakov k naši maši in po maši je bil tudi blagoslov velikonočnih jedil. Če kdo, potem rojaki v Milduri cenijo slovensko mašo in udeležba je navadno stoo odstotna. Žal je prevelika razdalja za pogostejše obiske. Prav pa je, da se vsem zahvalim za sodelovanje in organizacijo, ki jo odlično izpelje gospa Jožica Gerden. Letos se ni mogla udeležiti velikonočne maše gospa Zofija Kuzmič: v januarju je doživela

težko prometno nesrečo, ko sta se z možem vračala iz Adelaide. Želimo ji popolno okrevanje.

Naši prvoobhajanci imajo verouk vsako prvo nedeljo v mesecu. Zbiramo se po maši v knjižnici. — Pouk slovenskega jezika pa je vsaki petek zvečer ob šestih. En razred je v dvoranci, večji pa v knjižnici. Število naših solarjev je letos lepo naraslo in še prihajajo novi. Vsi iskreno dobrodošli! Prijave sprejema dr. Frank in obe učiteljici, gospa Lavra Premrl ter gospa Marta Skrbiš.

Slovensko radijsko oddajo v priredbi našega verskega središča lahko poslušate vsako drugo sredo v mesecu.

Rojake v Perthu bom obiskal v drugi polovici maja: prva maša bo 17. maja ob dveh popoldne, druga pa 24. maja ob 11.30, obe v farni cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku. Rojaki Perthu lepo vabljeni!

P. JANEZ

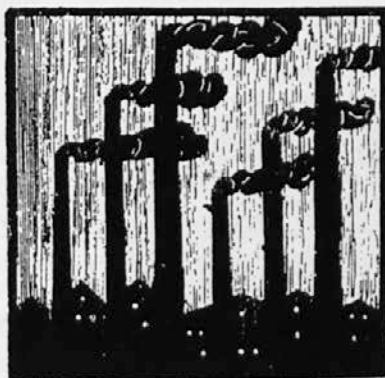
Dimniki

Nič ni bolj vsiljivo
golemu očesu,
kot so črne štrene dima,
ki v višini se kotali,
kakor če bi duh jemal slovo.

Dimniki visoki,
streseni v daljavo.
Dimniki jekleni
iznad velemesta,
kot za stavo
bruhajo v nebo.

Tehnika napredka
onesnažila nam je okolje,
vzela je toplino
starega ognjišča
in pustila nas brez volje
v sajah in pepelu
industrijskega bojišča.

Ivan Burnik Legiša

Iz pesniške zbirke "Jesensko listje",
ki je na razpolago v upravi MISLI
za ceno desetih dolarjev. Čisti dobiček
je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— Jože Potočnik; \$40.— Maria Zai, Zvonko Bezjak, Ivan Figar; \$30.— Ivo Leber, Ignac Ahlin, Andrej Udovič; \$24.— M. Umbrazunas; \$22.— Romana Favier-Zorzut; \$20.— Jože Barbiš, Zinka Drezga, Emilia Walls, Ivana Ponikvar, Anica Fatur, Anne Pančur; \$20.88 Julka Smole; \$19.79 Josephine Mokorel; \$15.— Frank Bubnič, Jože Konda; \$12.— Franc Anžec, Janez Vidovič; \$10.— Janez Albrecht, Leopold Urbančič, Petrina Pavlič, Andrej Benčan, Mila Vadnjal, Ivan Žele, Irma Ipavec, Danila Pavlič, Franc Rozman, Boža Česnik, Janez in Marianna Šmit, Albina Konrad, Matilda Igumanovič, Franc Car, Helena Berkopec, Stanko Mlinar, Gabriel Čefarin, Minka Main, Mihael Rissa, Milan Prešeren, Ivanka Žabkar, Franc Tratnjek, Leopold Dejak, Maura Vodopivec, Anton Mikolič, Marica Ozvatič, Alojz Markič, Elizabeth Kovačič, Maksimilijan Brunčič, Hermina Koroša, Roman Divjak, Stanka Gregorič; \$9.— Valentin Brez, Feliks Lužnik; \$7.— Alojz Kastelic; \$5.— Ignac Kalister, Marija Spornjak, Andrej Lenarčič, Viljem Bauer, Albert Logar, Jože Kavaš, Franc Gril, Katarina Hvalica, Milka Tomažič, Anna Ribič, Andrej Plesničar, Marija Medved, Ivanka Kuzmanovič, Franc Tomažič, Jože Oblak, Frančiška Šajn, Francka Kotnik, Ignac Feldin, Milan Kavič, Andrej Pichler, Štefanija Vitez, Franc Horvat, Drago Grlj, Marija Gašperut, Dinko Zec, Ivanka Pintar, Franc Plut, Marta Jelenko; \$4.— Alma Sdraulig, Marija Grum, Jože Nemanič, Jožica Beljan, Nada Mršnik, Slavka Ambrožič; \$3.— Barbara Forte; \$2.— Jurij Bogdan, Štefanija Andlovec, Anton Skok, Draga Valenčič, Vida Koželj, Kati Tkalevič, N. N., Leopold Matelič, Anamarija Mršnik, Andrej Fistrič; \$1.— Stana Lovkovič, Adolf Samsa.

V POMOČ MISIJOONOM

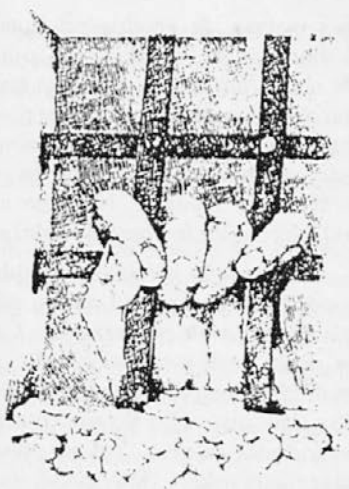
IN NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJOJARJEM:

\$50.— N.N. druž. Viktor Matičič (za

Jožko Kragelj

MOJE CELICE

/ ARETACIJA /

Nekaj časa sem slonel na deskah pograda, nato sem se sezul in se zleknil na trdo ležišče. Čevlje sem položil za vzglavje in se pogrnil z dežnim plaščem, ki sem ga imel pri sebi.

Nad sabo sem slišal hitre korake. Tekali so zdaj sem zdaj tja.

Ure so počasi minevale. Ob šestih sem stopil v bunker. V zvoniku je bila komaj devet. Tri ure, ki so se mi zdele cela večnost.

Trudil sem se, da bi se živčno umiril in nekoliko zadremal.

Stresal me je mraz. Deska je bila trda. Skozi špranje je pihalo.

Zamižal sem, a pod zaprtimi vekami se mi je delala bliskavica. Srce je še vedno razbijalo. Živci so trzali.

PRVO ZASLIŠANJE

PO stopnicah so odmevali koraki. Nekdo se je bližal. Ključki so rožljali, zapah je zabobnel po vratih in v bunker je posijala svetloba iz hodnika.

"Vstanite, gremo!" me je poklical neznan glas.

Dvignil sem se in iskal kolar okrog sebe. Nato sem začel natikati čevlje.

"Hitro, hitro! Kaj pa delate!?" je silil glas miličnika.

"Saj hitim," sem plaho odgovoril.

Miličnik je pokukal v celico in buljil v temo.

"Kdo pa ste?" je vprašal, ker je spoznal v meni novega jetnika.

"Duhovnik sem," sem mu odgovoril.

"Odkod pa?"

"Z Livka."

"Kaj ste pa naredili? Zakaj so vas zaprli?" je radovedno vprašal.

"Ne vem. Na cesti so me pobrali in zdaj sem tu."

"No, pohitite, da se ne bodo jezili," me je skoraj proseče opomnil.

Čutil sem, da v tem človeku ni hudobije. Bil je majhne postave, suh in srednjih let. Pozneje sem spoznal, da ima dobro srce in mi je v težkih mesecih tolminskega bunkerja s svojo prijazno besedo večkrat posvetil

kot žarek izza temnih oblakov, ki so se kopičili nad mano.

Z nezavezanimi čevlji sem stopal pred njim po stopnicah.

"Zdaj se bo začelo!" sem si mislil.

Ura je bila deset.

Dospela sva v prvo nadstropje in miličnik je potrkal na vrata šefa tolminske UDV.

Iz sobe je zadonel rezek: "Naprej!"

Miličnik je vstopil in salutiral.

V kotu za vrati je bila stolica. Pripravljena je bila zame. Za mizo v drugem koncu sobe je sedel kapetan Stane. Pred sabo je imel listke z beležkami in vprašanji. Na steni za njim je visela slika maršala Tita. Takrat se ni bil predsednik države.

Nehote sem se spomnil zaslišanja točno pred desetimi leti. Italijanski brigadir me je zasliševal zaradi slovenske igrice, ki sem jo naučil v domači vasi. Takrat je nad njegovo glavo visel Duce.

Kapetan Stane je zapičil pogled vame in mi z odločno kretnjo pokazal stolico.

"Sedite!" je rekel ukazovalno.

Zleknil se je v svoj sedež, stegnil noge pod pisalno mizo in me nekaj časa srepo meril z očmi.

"No, Kragelj, midva se menda že poznavata?" je začel.

"Menda še kar dobro," sem mu sproščeno odgovoril. V hipu sem se umiril in sem bil pripravljen na enake odgovore, kakor bi deževala vprašanja.

"Pred nekaj meseci ste me klicali v Tolmin in ste se predstavili kot referent za prosveto."

Nekoliko je zamižal s trepalnicami in začel kimati z glavo.

Prvič sva se srečala na binkoštni ponedeljek. Hladen dan je bil. S kolesom sem se pripeljal v Tolmin. Pod suknjič sem si čez prsi raztegnil star Poročevalec, da bi se ne prehladil.

Zglasil sem se na Odseku za prosveto in pokazal vabilo. Spogledali so se in mi rekli, da je to v drugi stavbi. Tam me je sprejel uradnik, ki je takoj nekam telefoniral in se opravičeval, da je referent trenutno zadržan in da bom moral počakati. Čakal sem dolgo. Referent za prosveto, ki je bil v resnici šef UDV, je moral odložiti vojaško uniformo, da se mi je predstavil v civilu. Zastavil mi je nekaj vprašanj o prosvetnem delu na Livku, nato pa takoj prešel na druga vprašanja. Vem, da sem ga pogumno opozoril, da vprašanja nimajo zveze s prosveto in sem mu tudi v obraz povedal, da ne govorim z referentom za prosveto. Takrat me je želel поблиže spoznati in je gotovo že koval načrte, kako me bo zasliševal v nočnih urah.

"Gospod Kragelj," je zaničljivo zlogoval, "približajte se, boste podpisali zaporno povelje." Ponudil mi je pero.

"Tako, Kragelj, zdaj pa sedite! Od vas bo odvisno, kako bo zasliševanje potekalo. Če boste iskreni, bo le za vas dobro. Morda ostanete pri nas samo nekaj dni. Če pa ne boste iskreni, se vsa zadeva lahko zavleče v mesece. Mi enostavno pozabimo na vas, da boste imeli čas razmišljati, in ko boste pripravljeni, vas bomo poklicali. Nam se nič ne mudi. Dobro veste, da za prazen nič vas nismo aretirali. Mi imamo material. Pred va-

lačne); \$25.— Alojz Kastelic, druž. Anton Mikolič (oboje za lačne); \$20.— N.N., N.N. (oba za lačne), Zinka Drezga, Ivanka Bajt; \$15.— Rozi Lončar, Marija Podgornik (obe za lačne); \$10.— Marta Jelenko, Lucija Miklavec (obe za lačne), Latka Vovk.

MATERI TEREZIJI

ZA NJENE LAČNE SIROTE:

\$50.— Mila Vadnjal; \$45.— Anna Dranginis (v spomin pok. možu); \$30.— Olga Todorovski; \$20.— Marija Kosi in sin John, družini Vidmajer in Mirko Cuderman (namesto cvetja na grob + Franku Dranginis), N.N.

POMOČ GRADNJI CERKVE V IVANČNI GORICI:

\$25.— Jožica Gerden; \$5.— Josipa Kunek.

POMOČ GRADNJI CERKVE V GRAHOVEM: \$700.— N.N.

DOBROTNIKOM NAJ BOG STOTERO POVRNE!

Slap Savica

Koristni naslovi

Ker nas vedno več rojakov sprašuje za razne slovenske naslove, na katere bi radi naslovili predloge, prošnje ali pritožbe, jih tu nekaj važnejših objavljamo:

Predsedstvo parlamenta RS

Šubičeva 4 – Telefon 217 123
Fax 219 401

Predsedstvo vlade RS

Prešernova 8 – Tel: 210 522
Fax 219 401

Ministrstvo za Slovence po svetu

Gregorčičeva 27 – Tel: 224 352
Fax 224 328

Ministrstvo za kulturo

Cankarjeva 5 – Telefon 210 782
Fax 210 841

Zunanje ministrstvo

Gregorčičeva 25 – Tel: 224 324
Fax 213 357

Notranje ministrstvo

Štefanova 2 – Telefon 151 400
Fax 214 330

Katoliško središče Slovencev

po svetu
p. p. 121/III – Telefon 454 246
Fax 446 135

Uredništvo tednika "Družina"

Trubarjeva 82 – Telefon in Fax
329 793

Uredništvo dnevnika "Slovenec"

Dunajska 9 – Telefon 320 841
Fax 320 179

Uredništvo dnevnika "Delo"

Dunajska 5 – Telefon 318 252
Fax 311 871

Slovenski krščanski demokrati

Beethovnova 4 – Tel: 210 179
Fax 211 738

Pri poštnem naslovu ne pozabite dodati 61000 Ljubljana, Slovenija (ex Jugoslavija), pred telefonsko ali pred številko faksa pa je treba dodati 0011 38 61.

mi so bili že drugi zaprti. Vsak nekaj pove. Vi ste študirali in vse to dobro razumete. Vi imate izredne talente in bi nam lahko veliko pomagali. Nam ne gre za to, da tega ali onega uničimo. Mi dobro vemo, da ste mladi, in ko je človek mlad, dela napake. Starejši vplivajo nanj . . .”

Nekaj časa je s svinčnikom bobnal po mizi.

“Kragelj, ali ste poznali dr. Vogriča?”

“Seveda sem ga poznal.”

“In kje je zdaj?”

“Ne vem. Baje je v Italiji ali v Ameriki.”

“Kdo vam je pa to povedal? Kdaj ste zadnjič govorili z njim?”

“Od tega je že dolgo časa.”

“Ali vam piše?”

“Nikoli.”

“Čudno, pa sta bila prijatelja! – Kdaj pa ste zadnjič govorili z dekanom Vodopivcem?”

“Ni prav dolgo.”

“In kaj sta govorila?”

Kapetan se je nekoliko naslonil na mizo in zvedavo buljil vame.

“Prosil me je, naj pošljem čez mejo neko pismo za nečaka, ki je v Rimu.”

“No, in vi ste pisali?”

“Nisem. Odgovoril sem mu, da nimam nobenih ilegalnih zvez čez mejo.”

“Lažete!” je zakričal. “Vam bomo mi dokazali, da ste jih imeli.”

Sledila so nova vprašanja in nove osebe: kaplan Pontar, dekan Pavlin in drugi duhovniki s Kobariškega. Doba domobranstva, doba zavaznikov in končno doba po priključitvi. Vprašanja so padala kar križem, brez logike in zaporedja. Razumel sem, da me hoče zmeti. Nekatera vprašanja je večkrat ponavljal.

“Poznate Hurleya (Hurley je bil takrat nuncij v Beogradu, op. ur.)?” je nenadoma vprašal.

“Poznam.”

“Kaj ste iskali pri njem?”

“Povabljen sem bil v Ljubljano kot mnogo drugih primorskih duhovnikov.”

“In prav vi? Zakaj so prav vas povabili? Zakaj niste zbežali skupaj z drugimi duhovniki pred priključitvijo? Zakaj ste ostali prav vi na meji? To je bilo vse načrtno. Zato, da boste nadaljevali svojo umazano politiko, svoje izdajstvo; zato da boste poročali čez mejo, da postanete agent Vatikana. Vseskozi ste bili sovražnik naše skupnosti. Izdajalec!!! Vam bomo že mi pokazali. Če ne boste odkrito govorili, boste segnili v celici!”

Začel je kričati, stiskal je zobe in gledal vame kot ris. Prava podoba esesovca. Zavedal se je svoje oblasti. Pozneje sem ga še bolje spoznal, kako je užival nad svojo žrtvijo. S posebnim prirojenim sadizmom je znal ponižati človeka.

V zvoniku je bila polnoč. Kapetan je vzel nekaj listov in začel pisati. Pero je škrtalo po papirju. Od časa do časa je ponovil vprašanje, da bi videh; ali bom drugače odgovoril.

/Dalje prih./

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
Fr. Niko Žvokelj, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054

+ Letošnja velika noč nam je prinesla čudovito lepe dneve, da smo imeli lahko vsa predvidena liturgična opravila na prostem pri lurški votlini. Vremenu primerno je bilo tudi število udeležencev in njih razporeženje. Zlasti večerno bogoslužje velike sobote z vstajenjsko procesijo je privabilo zelo veliko vernikov.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste pri pripravah ali pri obredih sodelovali. Letos smo praznike obhajali že brez organistinje s. Silvestre in brez zakristanke s. Maksimilijane. Toliko več dela na drugih ramah, a hvala Bogu, zmogli smo.

Velikonočne darilne kuvertice (vrnilo se jih je do slej 419) so letos prinesle za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča v Kew vsoto 8,167.65 dolarjev. Postna družinska akcija Project Compassion pa je letos za potrebne dala vsoto 581.37 dolarjev, ki najbrž še ni končna vsota, ker se šparovčki še vračajo.

Vsem dobrotnikom naj Bog stotero povrne!

+ Omenil sem že odhod sester. V Melbournu nam je za enkrat ostala samo s. Ema, kuharica v Baragovem domu, a za kako dolgo, nisem gotov. Tudi ona ne ve, kdaj jo bo predstojništvo odpoklicalo.

Sestri Silvestra in Maksimilijana sta odšli z m. provincialko Avrelijo v četrtek 12. marca. Na večer tega dne smo vse tri spremljali na letališču. kar prikazuje fotografija na desni. Sestra Silvestra je bila na

bolniškem vozičku ter je imela ves polet prednosti bolnika, za kar je poskrbel g. Ivan Gregorič. Saj je še pred nekaj tedni v bolnišnici skoraj umirala in upravičeno smo mislili, da sploh ne bo mogla odpotovati. Zato so sestre telefonirale m. provincialki, naj pride, da namesto s. Silvestre uredi vse zadeve zaključka. A kmalu po njenem prihodu se je s. Silvestri obrnilo na bolje in zdaj po poročilih od doma je tudi dobro prenesla potovanje. Nekaj časa je bila pri sorodnikih v Srednji Bistrici v Prekmurju, zdaj pa je na svoji nekdanji postojanki Čakovec na Hrvaškem. Sestra Monika je na Brezjah, sestri Pavla in Maksimilijana pa sta v Slovenski Bistrici. V slehernem njihovem pismu so topli pozdravi za vse.

Z odhodom sester je zaključeno pisano poglavje 26-letnega delovanja v pomoč našemu misijonu. Pogrešamo jih in vzelo bo nekaj časa, da se privadimo, saj so nas dobesedno razvadile.

Cerkveni pevski zbor zdaj vodi Angela Škofic, na orgle pa ga spremljata Lenti Lenko ali pa Lidija Lapuh. Ljudsko petje pri osmi nedeljski maši začinja pater, ki je na vrsti za maševanje, in še kar gre.

Za cerkev in zakristijo skrbita s čiščenjem in krašenjem oltarja Šajnova Fani in Smrdelova Anica z nekaj pomočnicami. Bi lahko računali na še kaj sodelavk, ki bi bile pripravljene pomagati, da se delo razdeli in ne bo teden za tednom na ramah dveh? Radi bi napravili seznam (roster), če bo kaj prostovoljk. Za sleherno pomoč smo hvaležni.

+ Z odhodom sester smo seveda izgubili tudi Slomškov dom, ki je bil last kongregacije frančiškank Brezmadežne. Res sem ga kupil za sestre, predno so prišle,

Takole je kvartet **BIG BEN** nastopal v melbournski stolnici sv. Patrika – desno spodaj pa v našem Domu počitka, tik pred odhodom na letališče in poletom domov

a izplačale so ga same in zdaj tudi prodale. Toliko v vednost tistim, ki me sprašujejo, kam bo šel denar za prodano sestrsko hišo. Pri prodaji nisem niti sodeloval in tudi dražbe se nisem udeležil, ker bi mi obudila spomine na sto stvari. Nikoli nisem mislil, da bo prijazna mogočna stavba prodana v mojem času.

+ **SLOMŠKOVA ŠOLA**, katere voditeljica je bila sestra Silvestra vsa svoja leta med nami, ima letos 22 učencev. Ob pomoči naše dolgoletne in požrtvovalne učiteljice Pavline Pahor je prevzela pouk mlada učiteljica Mary Petelin, že tu rojena in iz središču najbližje slovenske družine Franca Petelina. Otroci so na Materinskem dnevu že prvič nastopili. Seveda smo malčkom rade volje zaploskali, da bodo imeli še več veselja pri pouku slovenskega jezika.

+ O novem odboru Društva sv. Eme je poročilo zadaj med pismi. Tu naj se iskreno zahvalim prejšnjemu odboru za požrtvovalno delo, novemu pa želimo obilo dobre volje, pomoči ostalih naših gospodinj in vztrajnosti. Nova predsednica Tončka Plesničar rada priskoči na pomoč v kuhinji Doma počitka kakor tudi v Baragovem domu, za kar ji je sestra Ema zelo hvaležna.

Društvo sv. Eme poleg skrbi za kuhinjo naše dvorane z raznimi dejavnostmi zbira denar v podporo Domu počitka m. Romane. Letos je spet naredilo 130 butaric ter jih prodajalo pred mašo na cvetno nedeljo. Tudi velikonočni srečolov je bil uspešen. Žreb je prisdil prvo nagrado – košaro velikonočnih dobrot – Heleni Leber, drugo nagrado je dobil Edi Lečnik, tretjo pa je odnesla domov Sabina Gjerek. Torto za licitacijo na Materinski proslavi je to leto napravila in darovala Zora Kirn, dobil pa jo je po dolgi borbi Štefan Merzel (–vedeli smo, da ne zase, ampak za naslednji dan, ko smo imeli v naši sredi zunanjega ministra RS dr. Dimitrija Rupla . . . O njegovem obisku bomo poročali v prihodnji številki.)

Društvo sv. Eme skrbi tudi za upokojece, ki se zbirajo v naši dvorani na kosilo vsako tretjo nedeljo v mesecu. Za maj so se domenili, da bodo imeli kosilo v Domu počitka. V njegovi obednici je gotovo prijetnejše kot pa v dvorani pod cerkvijo.

+ Na Slovenskem festivalu tukajšnjih slovenskih organizacij, ki je bil letos 7. in 8. marca pri društvu Jadran v Diggers Rest, so nastopili naši Glasniki, kakor tudi naša folklorna skupina Rožmarin. Med štiri mi moštvu košarke je igrala tudi naša skupina mladincev in si pridobila drugo mesto.

+ Nekaj posebnega je prineslo med nas gostovanje kvarteta **BIG BEN**-a. Z ansambлом je nastopal za ples po vseh naših društvih, samostojno s svojimi čudovitimi glasovi pa v vseh naših treh cerkvah. V naši cerkvi sv. Cirila in Metoda so fantje pri maši peli na nedeljo 8. marca. Tik pred koncem svoje turneje po širni Avstraliji, 8. aprila, pa so imeli klasični koncert tudi v veličastni melbournski stolnici sv. Patrika, kjer so peli s posebnim užitkom. Kljub delavniku – bila je sredi zvečer – se je zbralo nepričakovano veliko ljudi. Moralo jih je biti okrog tisoč, med njimi sicer največ Slovencev, a tudi neznani obrazi tujih narodnosti. Pevci so bili vidno zadovoljni s čudovito akustiko stolničnih gotskih obokov, kakor tudi s hvaležnim občinstvom, ki je s nenehnim ploskanjem želelo še in še petja brez konca.

Naslednji večer je **BIG BEN** iz našega središča odhajal na letališče. Še prej pa so fantje zapeli v Domu počitka m. Romane prvim osmim stanovalcem v veselje. Ob zahvali za užitke njihovih nastopov jim želimo še veliko lepih uspehov v deželi pod Triglavom.

+ Dom počitka m. Romane, v katerega smo začeli sprejemati stanovalce 16. marca ter ima z istim datumom tudi polnoštevilno osobe, ima še vedno samo

osem stanovalcev. Zato smo za to številko MISLI pripravili oglas cele strani, da ga nihče bralcev ne bo mogel spregledati. Razumem, da smo Slovenci za zadevo kot je odhod v Dom počitka kaj "sramežljivi" in zelo različni od Avstralcev. Razni nesmiselni ugovori nas morda od tega koraka odvrtaajo, a treba je biti praktičen. Mi moramo prehiteti starost ali bolezen, ne oni dve nas. Dosti smo se trudili in zbirali, da smo Dom počitka dobili. Res ne bi želel, da bi kdo takega Doma in oskrbe potreben zamudil, pa spraševal za vstop, ko bo Dom zaseden. Drugi taki domovi imajo dolgo listo čakalcev in prepričan sem, da jo bo v doglednem času imel tudi naš Dom. Ne bi pa želel, da bi predolgo ostale sobe nezasedene, ker zna v tem primeru država zahtevati, da pričnemo sprejemati tudi druge narodnosti, če naša za ustanovo ni dovolj zainteresirana ali jo ne potrebuje. Namen doma je bil, da je in ostane slovenski. To doseže pa leži na nas vseh.

+ V ponedeljek 11. maja smo pokopali 92-letno IVANKO BAN r. Mandelc, ki je tako zelo želela priti v naš Dom počitka, pa ji ni bilo dano. Pred nekaj leti je postala nepokretna; noge je niso hotele več ubogati. Zdravnik je odločil, da je njen primer prehud za hostel in morala je v Sackville Nursing Home v Kew, kjer smo jo redno obiskovali in vse petke prinašali sveto obhajilo. Pokojnica je bila rojena v Dovjem pri Mojstrani 15. novembra 1900, torej prava Gorenjka. Kot dekletce je dobro poznala znamenitega župnika Aljaža, ki je za svojo župnijo in seveda slovensko deželo za nekaj goldinarjev kupil vrh Triglava ter z nekaj fanti postavil nanj po njem imenovani Aljažev stolp. Ivankina mama je bila oskrbnica planinske kočice v Vratih pod Triglavom. Dekle se je v aprilu 1925 v jeseniški cerkvi poročila s Francem, ki je bil doma blizu Brežic. Leta 1945 sta se odpravila v Avstrijo, v Avstralijo pa sta emigrirala leta 1949. Živela sta v melbournskem okraju North Richmond. Tu je Ivanki leta 1976 smrt vzela moža, leta 1987 pa tudi sina Ivka. Dokler je mogla, je rada prihajala v slovensko cerkev in k našim kulturnim prireditvam. Dočakala je lepo starost in bila do zadnjega živahna ter svežega spomina, da jo je bilo prijetno poslušati pri obujanju spominov. Ob njeni krsti smo zmolili rožni venec v nedeljo 10. maja zvečer (umrla je v četrtek 7. maja, le par dni za 65 obletnico smrti župnika Aljaža), naslednji dan po maši zadušnici pa smo jo spremili do možnega groba na pokopališču Fawkner, kjer bosta skupaj čakala vstajenja.

Sožalje sinu v Sloveniji in tukajšnjim sorodnikom, zlasti snahi Idi, ki je res lepo skrbela za pokojno Ivanko. R. I. P.

+ Rad bi dodal še tri imena pokojnih rojakov, ki jih Matica mrtvih še nima in sem zvedel zanje šele nedav-

no. Prvi je LOJZE URBANČIČ, rojen 3. junija 1923, Robič pri Kobaridu, umrl 24. junija 1989 v Mulgrave, Victoria. Pokopan je v Springvale. — HENRIK ROBERT JERŠIČ je umrl v prometni nesreči 30. novembra 1991, star komaj 26 let. Družina živi v Airport West. Njegov oče je iz okolice Celja, mama Maree pa je ukrajinskega rodu. — JOŽE (PINO) BORŠTELJ je bil rojen v Trstu 28. decembra 1910, umrl pa je v Melbourne 7. januarja 1992 ter je pokopan v Fawknerju. Pokojnik se je leta 1936 v Trstu poročil z Gabrijelo Mihelj, doma iz Branika (Rihenberg). Leta 1955 sta se z družino izselila v Avstralijo.

Vsem trem pokojnim rojakom večni mir pri Bogu!

+ Krst naj omenim en sam; dne 29. marca sta k našemu krstnemu kamnu prinesla sinka Stanislav Bara in Anita r. Krajnc. Ime mu je Jarrad Anthony. Družina živi v Keon Parku. Naše čestitke in obilo blagoslova!

+ Poroki sta bili v naši cerkvi dve: Dne 28. marca sta si obljubila zakonsko zvestobo Sonia Lagondar in Andrew John McPherson. Ženin je avstralskega rodu, rojen v Melbourne in krščen v East Brightonu, nevesta pa je iz družine Emila Lagondar in Olge r. Rous, rojena v Springvale in krščena pri nas.

Dne 25. aprila pa sta si pred našim oltarjem podala roke Nikola Briševac in Helen Antonia Vučko. Ženin je iz družine Franja Briševac in Marije r. Juraja, rojen v Melbourne, nevesta pa iz družine Andreja Vučko in Antonije r. Baligač, rojena v Carltonu, oba pa krščena pri našem krstnem kamnu.

Obema paroma obilo božjega blagoslova!

P. BAZILIJ

Z VSEH VETROV

TUDI ZDA, ne le Evropska skupnost, so končno priznale, da so spoznale krivca za popolnoma nepotrebno vojno na Balkanu, za številne žrtve in razvaline. "Srbske polvojaške sile v Bosni ne bi mogle delovati brez podpore beograjske vlade. Ostro obsojamo te sile zaradi njihove vloge pri podžiganju nasilja," je dejala med drugim na tiskovni konferenci 13. aprila Margaret Tutwiler, predstavnica ameriškega zunanjega ministrstva. State Department Združenih držav je v posebni izjavi spregovoril tudi o kršenju človekovih pravic na Kosovu. "Združene države ameriške so zaradi ravnanja v Albanci na Kosovu še vedno globoko zaskrbljene. Po naši oceni predstavlja početje srbske vlade na Kosovu najhujši problem na področju človekovih pravic v Evropi," je bilo rečeno. Dalje izjava ugotavlja protislovje med srbskimi zahtevami po obširnih pravicah in avtonomiji za Srbe zunaj Srbije, istočasno pa noče priznati temeljnih človekovih pravic drugim narodnostim znotraj Srbije. "Stanje na Kosovu bo eden izmed glavnih dejavnikov v proučevanju našega pristopa do bodočega statusa Srbije in Črne gore in naših odnosov do Beograda," se je dalje glasila ameriška izjava.

PREMIJRJE je beseda, ki je popolnoma brez pomena na Balkanu in se ji tudi že ves svet smeje. Samo v dveh dneh tamkajšnjega premirja – in v času premirja bi ne smel počiti niti en strel – so našli kar 193 kršitev. Pri tem je jugosrbska armada izstrelila 2.270 granat, štirje ljudje so bili ubiti, 32 je bilo ranjenih. Sovražna letala so kršila zračni prostor in vojaštvo je zažigalo zapuščene hiše na zasedbenem ozemlju. Premirje torej . . .

SLOVESNO bo proglašena med blažene 17. maja letos redovnica črne polti, **Josefina Bakita**. Rodila se je leta 1869 v Sudanu. Bila je še otrok, ko so jo ugrabili staršem in prodali za sužnjo nekemu Italijanu. Ta

jo je vzel s seboj v domovino ter ji podaril svobodo. Ostala je v Italiji, sprejela krst, kasneje pa postala redovnica. Kot sestra v redu Hčera ljubezni do bližnjega je leta 1947 umrla v Vicenzi. Josefina Bakita velja za zgled preproste karizmatične duhovnosti, pravi o njej poročilo Cerkve.

O SUDANU, rojstni deželi zgoraj omenjene bodoče blažene, prihajajo slabe novice. Zlasti organizacija Amnesty International poroča o težkih kršitvah človekovih pravic, odkar je v Sudanu vojaška diktatura – oblast je dobila v juniju 1989. Mučenja in zatiranje političnih zapornikov so na dnevnem redu. Na stotine in stotine ljudi je v zaporih samo zaradi tega, ker se ne morejo sprijazniti s trdo roko sedanjega režima. Nihče jih ni obsodil in jih morda tudi ne bo, a svoboda jim je odvzeta. V državi vlada zdaj strogo islamsko šerijatsko pravo in zaradi tega so še posebej v nemilosti ravno kristjani. Sudanski škofje so hoteli s pastirskim pismom protestirati ob uvedbi strogega muslimanskega prava, oblasti pa so za to zvedele ter zasegle njihovo pastirsko pismo.

AVSTRALCI se od piva, ki je bil vsa leta znan kot "narodna pijača" počasi vedno bolj nagibajo k vinu. Nedavno pripravljena statistika je pokazala, da je še pred sedemnajstimi leti prišlo 130 litrov piva letno na vsako avstralsko glavo. Zdaj pa je povprečna mera piva na osebo samo še 100 litrov. Je pa res, da postajajo avstralska vina vedno bolj kakovostna ter prejemale vedno več nagrad na svetovnih vinskih tekmovanjih. Tudi ljubljanske diplome vise že v marsikateri znani avstralski kleti. Avstralska zemlja je za trto dobra, sonca pa tudi ne manjka.

PRVO ŠKOFINJO je dobila Evropa. Da ne bo koga kap, naj takoj povem, da ne v katoliški Cerkvi. Severnonemška evangeličansko-luteranska sinoda jo je izvolila z 78 glasovi od 137 za škofijo Sprengel Hamburg. Sedemštiridesetletna Maria Jepsen je sprejela skrb za okrog 100.000 hamburgskih luterancev, svojo pastirsko službo pa bo nastopila 1. avgusta s preprostim obredom – polaganjem rok in z molitvijo, saj luteranci ne poznajo zakramenta mašniškega oz. škofovskega

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

posvečenja. Škofinja Maria je po studiju bogoslovja že osemnajst let delovala na župniji, leta 1990 pa so jo izvolili za proštino. Poročena je s pastorjem, ki jo pri delu razbremenjuje s tem, da skrbi za dom in gospodinjstvo. Kot škofinja bo še bolj zaposlena in bo gotovo še več hišnega dela padlo na moža.

Maria Jepsen ni le prva škofinja v Evropi, ampak sploh prva luteranska škofinja na svetu. Bo njen primer odprl vrata drugim takim primerom po drugih deželah?

AVSTRALCI postajajo starejši, manj so verni in manj imajo prirastka, ko se prebivalstvo s sprejemom novih priseljencev dviga in bo s prihodnjim stoletjem doseglo število 25 milijonov. Število prebivalstva bo po poročilu zadnje uradne statistike poskočilo od 17 milijonov v letu 1989 na 26 milijonov v letu 2031. — Število avstralskih prebivalcev v starosti nad 65 let pa bo narastlo od 1.9 milijona (11% prebivalstva) v letu 1990 kar na 5.2 milijona (20%) v letu 2031. — Število Avstralcev brez kake veroizpovedi se je v letih 1976 — 1986 dvignilo kar za 75 %; danes se priznava za ljudi brez pripadnosti h kaki veroizpovedi 13% ali skoraj dva milijona prebivalcev.

NA HRVAŠKEM, v naši sosednji državi, kljub premirju še zdaleč ni mirno. Po uradnih podatkih je bilo od 3. januarja do 16. aprila ubitih 282 ljudi, 1895 pa ranjenih. Dejansko število mrtvih in ranjenih pa je verjetno večje, ker iz vseh krajev nimajo podatkov. Od začetka vojne na Hrvaškem je bilo ubitih 3,583 ljudi, a ranjenih 18,328, pogrešajo pa še 8,000 ljudi ter se bojé za njih usodo. Iz srbskih taborišč in zaporov se je vrnilo 3000 oseb, najmanj toliko pa jih je še tam ostalo. Na Hrvaškem je istočasno s temi številkami uradno registriranih nad 227.000 beguncev, nadaljnjih 130.000 pa jih je v tujini (v Sloveniji, Avstriji, na Madžarskem . . .) Medtem je pribežalo na Hrvaško že tudi na desettisoče novih beguncev iz napadene Bosne in Hercegovine.

PO VESTEH iz BiH je bilo med več kraji napadeno tudi znano romarsko svetišče Medžugorje. Medžugorski redovniki, sestre, župljani, romarji in trije od vidcev (Ivan Dragičević, Ivanka Ivanković in Vicka Ivanković) so ob vojni v BiH poklicali na pomoč mednarodno javnost. Ob napadu bombniki jugoslovanske armade božjepotne cerkve sicer niso zadeli, naredili pa so veliko škode na stavbah za romarje in v bližnjih vaseh, kjer je bilo mrtvih več ljudi. Podpisniki klica na pomoč prosijo politike in druge vplivne osebnosti, naj s svojim posredovanjem dosežejo, da bo konec vojne v BiH, armadni vojaki pa razoroženi. Vse, ki se zavzemajo za mir, in zlasti vse "prijatelje Medžugorja" pozivajo, naj skušajo pomagati kakor koli, zlasti pa z molitvijo.

Misli, april 1992

Znana in priznana
RESTAVRACIJA
vabi melbournske Slovence
na sobotne večere

v prijetnem okolju
ob domačih melodijah in izredno okusni hrani.

Datumi 30. maja ter 13. in 20. junija
Vam nudijo poleg odlične vsakovrstne

Smorgasbord postrežbe
kontinentalno zabavno glasbo s priljubljeno
pevko ANITO PAHOR

ob spremljavi priznanega slovenskega ansambla
KARANTANIJA,
vključno s prav tako popularnimi zvoki skupine
JUST CRUISING.

Pet ur živahne plesne glasbe in dobre postrežbe
vključuje cena 29.50 dolarjev na osebo.

Število sedežev je omejeno,
zato je zgodnja rezervacija nujna.

Priporoča se:

The Cuckoo Restaurant Pty Ltd

Mount Dandenong Tourist Road, Olinda, Victoria
Phone: (03) 751 1003, 751 1432.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je ob avdienci za udeležence mednarodne konference "Pomoč umirajočim" ponovno obsodil vsakršno pomoč umirajočim, ki ne spoštuje človekovega dostojanstva in božjih zakonov.

V soglasju s svojo Izjavo, ki jo je svetu predstavil leta 1980 o evtanaziji, je zdaj ponovno poudaril, da prav nič in nihče ne more opravičiti umor človeškega bitja. Posvetna oblast bi se pregrešila proti življenju in človeštvu, če bi ga dovolila ali uzakonila.

NA MADŽARSKEM so v Budimpešti ob navzočnosti državnih in cerkvenih predstavnikov odkrili spominsko ploščo apostolskemu nunciju **Angelu Rotti**, ki je bil tam diplomatski predstavnik apostolskega sedeža v letih 1930 do 1945. V spominskem govoru je ministrski predsednik Jozsef Antall poudaril, kako zelo si je nuncij Rotta prizadeval rešiti čim več madžarskih Judov, ki jim je grozilo nacistično preganjanje. S pomočjo madžarskih škofov je rešil več judovskih sirotišnic in bolnišnic. Med drugim je Judom razdelil 12.000 papeževih zaščitnih pisem. Ob prihodu Rdeče armade si je prizadeval, da bi bila Budimpešta razglašena kot "odprto mesto". Žal se mu to ni posrecilo in ko je ob koncu vojne madžarsko glavno mesto postalo prizorišče najhujših bitk, je z vsemi sredstvi pomagal ubogemu prebivalstvu. Rusi so ga leta 1945 izgnali z Madžarske, a ostal je do svoje smrti — leta 1965 — zvest madžarskim katoličanom.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI! Gotovo veste, kaj pomeni beseda "bocce". Je mednarodno znana, sicer pa italijanska in dokazuje, da je zlasti pri Italijanih ta šport zelo priljubljen. No, pri drugih pa ne dosti manj. Mi pravimo temu športu balinanje in vsa naša društva imajo lepa balinišča, kjer med seboj tekmujejo.

Je pa tudi vsakoletno tekmovanje za svetovno prvenstvo. "30th World Championships Bocce" je bil lani od 13. do 17. novembra v kraju Gap v Franciji. In tam je za Avstralijo tekmoval za svetovno prvenstvo v starosti pod 23 let – naš 21-letni Melbournčan **DINO MIKOLIČ**, član Avstralske balinarske zveze (Bocce Australian Federation), sicer pa z očetom član Istrskega socialnega kluba. Na sliki ga vidite vsega ponosnega in s krasno trofejo v rokah. Za eno leto je namreč postal **SILVER MEDALIST** – drugi na svetu v tekmovanju hitrega meta (progressive throwing competition). Res lepo priznanje. Čestitamo iz srca!

Zlato obeležje je za Francijo priboril Enrico Lotto, bronastega pa je dobila Belgija, a četrtega Italija.

Dino je tokrat tekmoval že drugič. Leta 1989 je bil

MATERIN JEZIK
ZAHVALJUJEM SE TI
ZA NAŠ MATERNI JEZIK,
DAVNINSKI, SLOVENSKI.

TO JE DAR
NAŠIH DEDOV IN BABIC
IN NAŠE POKRAJINE.

IN TO JE TUDI TVOJ DAR, GOSPOD,
DAR TVOJE LJUBEZNI
IN TVOJE PRAVIČNOSTI.

V NAŠIH SRCIH ZDAJ KLIJE
KAKOR V SVETIŠČIH
IN DOZOREVA SADOVE.

NAJ LEP IN ZDRAV IN SAM SVOJ
ZEDINJA NAŠ NAROD
IN NAJ UTRJUJE NJEGOVO SVOBODO.

Stanko Janežič

z očetom na tekmovanju v Milanu, kjer je pri tekmovanju juniorjev dosegel četrto mesto.

Dinotov oče Anton je doma iz Brezovice pri Kopru, mama pa je dalmatinske in grške krvi ter rojena v Egiptu. Fant je po končani srednji šoli študiral na Swinburne Technical College ter lani prejel diplomó (Building Management), zdaj pa je zaposlen pri očetu, ki je gradbenik. Na njegove uspehe pri mednarodnem balinanju smo pa vsi ponosni. Zato ga je z veseljem sprejela naša Galerija mladih.

Dragi Striček!

Od mene še nisi dobil nobenega pisma. Vesel bom, če ga boš objavil in bom prvokrat videl svoje ime natisnato. Z mamo sem tukaj šele štiri leta, živiva pa pri teti, mamini sestri, ki naju je sponzorirala. Ona je naročena na MISLI, od nje si jih mama izposoja in bere, oba skupaj pa Kotiček mladih. Brez mamine pomoči bi Ti ne upal pisati, saj sem doma naredil komaj dva razreda.

Mami je še zdaj dolčas po Sloveniji, meni pa nič. Bom pa šel tja z mamo na obisk, ko bova prihranila dovolj za pot. Oba sva bila vesela, ko je Slovenija postala samostojna država. Gotovo si tega tudi Ti vesel, kajne? – Lepo Te pozdravlja **Bojan Horvat**, 12 let, Armidale, NSW.

MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE (Konzularni oddelek) REPUBLIKE SLOVENIJE je poslalo Informacijo v zvezi z državljskim statusom in podatki o osebah, ki jim je prenehalo državljanstvo Republike Slovenije z odvzgom ali odsotnostjo. Tu objavljamo najvažnejše:

Slovenski izseljenci, ki so imeli "jugoslovansko" državljanstvo, so imeli tudi slovensko državljanstvo, saj le-to obstaja od 28. avgusta 1945, če jim jugoslovansko in slovensko državljanstvo nista prenehala z odvzgom, odsotnostjo ali odpustom na lastno prošnjo, so še vedno slovenski državljani, saj je o prenehanju državljanstva na navedenih osnovah morala biti izdana odločba.

Da bi ugotovili, kako je z vašim državljanstvom, je treba napisati pismo – ker tu v Avstraliji še nimamo uradnega konzularnega predstavništva RS, ga naslovimo na notranje ministrstvo (naslov je spodaj!). V pismu je treba navesti osebne podatke: priimek in ime ter datum in kraj rojstva, dalje zadnje bivališče v Sloveniji pred odhodom v tujino.

Isto velja za osebe, ki so bile 28. avgusta 1945 še mladoletne ali rojene po tem datumu. Te morajo poleg gornjih podatkov navesti tudi podatke o svojih starših.

Osebe, ki so bile pred 6. aprilom 1941 v javni službi, morajo navesti tudi zadnje mesto službovanja, saj so bile tam domovinsko pristojne.

Osebe, ki jim je bila izdana odločba o odvzemu državljanstva ali o prenehanju državljanstva zaradi odsotnosti, lahko do 25. junija 1992 (ker je ta rok zelo kratek, je Avstralska slovenska konferenca zaprosila slovenske oblasti za podaljšek te dobe - op.) zaprosijo za ponovno pridobitev državljanstva RS. Za urejanje teh zadev lahko dajo pisno pooblastilo sorodniku ali znancu v Sloveniji, da bo osebno uredil ter nadomestoval odsotno osebo. Ta pooblastila ni potrebno overjati.

Pismo s podatki pošljite na naslov: **Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije, Kidričeva 2, Ljubljana, Slovenija.** Namesto pisma se lahko poslužite tudi Faxe (221-119). Ministrstvo zagotavlja, da bo zainteresiranim rojakom posredovalo odgovor v roku sedmih dni, lahko tudi po Faxu, če bodo za to navedeni podatki.

*

Dokler nimamo konzulata, je rojakom v pomoč:
SLOVENSKI INFORMACIJSKI URAD,
86 Parramatta Road, Camperdown, NSW 2050
(P. O. Box 188, Coogee, NSW 2034)
Tel (02)5171591, (02)5193933 – Fax (02)5501378
Viktorijskim Slovencem rad ustreže z informacijami tudi Slovenski narodni svet Viktorije, P.O.Box 196 KEW, Vic. 3101. Poslužite se tega naslova!

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

KEW, VIC. – Društvo sv. Eme verskega središča v Kew deluje že dolgo vrsto let. Morda bo kdo mislil, da je veliko članic, ki si delijo delo, v resnici pa je le majhna peščica. Društvo vsako leto izbira v vodstvo nove moči in tudi letos je bilo tako. Prejšnji odbor je v celoti odstopil. Naj se mu tu zahvalimo za njegov večletni trud. Bog Vam plačaj! – Novi odbor sestavljajo predsednica ga. Tončka Plesničar, podpredsednica ga. Fani Šajn, blagajničarka pa je ga. Angela Škofic.

V letošnjem letu je bilo že dosti sprememb. Sestre, vedno v pomoč, so kar na hitro odšle. Odprli smo tudi Dom m. Romane, ki bo zahteval naše sodelovanje – nas pa za enkrat komaj nekaj več od odbora... Kaj res po toliko letih življenja v Avstraliji nima nobena več časa, da bi se v dobrobit skupnosti nadaljevalo, kar smo pred leti začele? Saj gre za našo skupnost in za življenje našega verskega središča. Odkar ni več sester, je tudi čiščenje in krasenje cerkvice sv. Cirila in Metoda v naših rokah. Bi se še katera javila nam v pomoč? Več rok – več uspeha in lažje je delo storjeno, če je porazdeljeno.

Veliko noč smo pričele s pripravljanjem butaric, katerih je bilo narejenih 150. Hvala vsem, ki ste pomagale. Imeli pa smo tudi velikonočni srečolov: trije

Slovensko Pismo

THE SLOVENE LETTER

je nova informativna revija, ki jo izdaja
AVSTRALSKA SLOVENSKA KONFERENCA.
Se želite seznaniti z njeno vsebino?

Sporočite nam svojo željo in vam pošljemo zadnjo številko brezplačno na ogled. Potem pa sami odločite, ali se boste nanjo naročili.

SLOVENSKO PISMO je edina revija te vrste v Avstraliji. Prinaša obilo informacij o tekočih dogodkih v Sloveniji ter med Slovenci v Avstraliji in tudi drugih zanimivosti. Izhaja šestkrat na leto. Berite, ne bo vam žal!

Naročila pošljite na:

UPRAVA/ADMINISTRATION

Alfred Brežnik

P. O. Box 188

COOGEE, NSW, 2034, AUSTRALIA

Tel: (02)519 3933 - Fax: (03)550 1378

dobitki — tri košarice z dobrotvami. (Ena košarica je bila podarjena — zahvala dobrotnici!)

Hvaležni smo vsem, ki nam pomagata v pomoč raznim zadevam. Z majhnim darom smo se oddolžile sestram ob odhodu. S cvetjem smo okrasile velikonočni oltar v cerkvi in lurski votlini. Za cerkev smo kupile tudi nov prašni sesalnik.

Zdaj je že tudi Materinska proslava za nami. Tako v cerkvi kot v dvorani je lepo potekla. Mladina je pri-skočila na pomoč in ponosni smo nanjo. Starši smo hvaležni p. Niku, ki zbira mladino v verskem središču in jih je res lepa skupina.

Sporočamo tudi, da pripravimo vsako tretjo nede-ljo v mesecu kosilo za upokojence. Veliko jih pride, da se srečajo in tudi pogovore. Vsi ste vabljeni!

Še enkrat: naša glavna prošnja je, da potrebujemo sodelavk. Pridružite se nam, da bo šlo delo lažje izpod rok za našo tukajšnjo skupnost! — **Društvo sv. Eme**

GUMLY GUMLY (Wagga-Wagga), NSW — Kako naj začnem? Po domače menda, saj se z urednikom na pa-pirju pozna že čez štirideset let, ko je bil še urednik

ameriške Ave Marije, jaz pa naročnik. Takrat je bil v Ameriki še živ škof Rož-man, ki je vse pripravil za nas, da pride-mo tja, nazadnje pa nam je sporočil, da bo lažje priti v Avstralijo. In tako smo tukaj že čez štirideset let. Ob lanskem obisku gospoda škofa Piriha v Wagga-Wagga pa sva se po tolikih letih končno le z urednikom tudi osebno spoznala. Iz Melbourn je prišel na dom dr. Hri-barja po g. škofa, da ga odpelje proti Viktoriji. Priložena fotografija dokazuje, da smo se res srečali. (Na sliki je na ško-fovi desnici p. Ciril, na levcu pa p. Bazilij, dr. Zvonimir Hribar in pisec tega pisma Luka Schatter.)

Takrat ob prihodu v Avstralijo pa je bilo največ Srbov, nekaj tudi Hrvatov, a le malo Slovencev. Pa saj veliko nas tudi sedaj ni in od teh jih je nekaj gosposkih

ter nas druge gledajo bolj zviška.

V lepem spominu imam Šajnovo družino, le škoda, da je Jože moral tako mlad umreti. Francko lepo pozdravljam, če bo brala te vrstice. In srčne pozdrave vsem — **Lucas (in Angela) Schatter** (z Blejskega otoka doma, če se prav spominjam — op. urednika, ki se ob-nemem zahvaljuje za poslano sliko.)

BULLEEN, VIC. — V življenju človeka marsikaj doleti, dobro in hudo in včasih tako nepričakovano. Ni še dolgo tega, ko je divjala huda vojna ura po naši rodni domovini Sloveniji, potem se je začelo na Hrvaškem, zdaj pa še naprej. Pomoč je prihajala iz vsega sveta, tudi od nas iz Avstralije. Naše versko središče v Kew je poleg denarne pomoči zbralo ogromno obla-čil za begunce. Radi smo segli po svojih omarah, kjer je — kar priznajmo — vsega dovolj in preveč. Dala sem nabirki v veri, da bo nekomu prav prišlo, četudi je marsikdo mislil in tudi povedal, da "bodo obleke bogsigavedi kje končale, denar pa bo šel bogatim v žep". — Presenečena sem bila, ko sem nedavno preje-la pismo neznane družine hrvaškega rodu. Josipa Bi-to, mati treh deklic, ki preživlja begunstvo v Tomašici na Hrvaškem, se mi iz srca zahvaljuje za poslano.

"... Bundo nosi najmlajša Ružica, koja ima devet godina. Puno zahvaljujemo svima koji nam pomažu u ovim teškim vremenima. Da toga nema ne znam što bismo. Sve je strašno skupo, ne možemo ništa kupiti a nemamo ni novaca. Valjda će i to jednom proći... Neka vas i nas sve Bog čuva i brani!..."

Toplo mi je bilo pri srcu ob branju. Bundo, ki je že dolgo mnaša hčerka ni nosila, zdaj nosi najmlajša te begunske družine. Naš naslov pa so dobili v žepku, kamor sem ga dala na listku in so ga našli. Zdaj sem

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

prepričana, da je prišlo vse po namenu v prave roke.

Naj bi si ljudje-darovalci ne delali preveč skrbi! Sem dal — smo dali. Bog že ve, kam bo šlo. Saj nisem imela namena to objaviti. Pa naj le berejo še oni, ki niso nič dali. Mater s tremi otroki pa ne morem in ne morem pozabiti. Zasmilila se mi je globoko v srce. Ni hrane, ni denarja, ni obleke . . .

Hvala naši novi domovini, ki nam nudi vse to. Morada tudi zato, da od časa do časa delimo s tistimi, ki nimajo.

Lepe pozdrave zlasti vsem, ki živite v stiski! — Anica Smrdel.

BERRI, S. A. — Naj se spet Berri enkrat oglasi, da boste vsaj vedeli, da še živimo. Kljub temu, da smo kot otoček daleč od drugih večjih slovenskih naselbin, smo se ob proglasitvi samostojne Slovenije z veseljem pridružili ostalim rojakom širne Avstralije. Ob priznanju Slovenije v letošnjem januarju in zlasti ob takojšnjem avstralskem priznanju smo si tudi mi dali duška in veselo praznovali. Hauptmanov Peter nas je vse povabil k sebi in nam pripravil pravo svatbo. Naj se mu na tem mestu v imenu naše srenje iz srca zahvalim!

Ker verjetno kdo drugi ne bo poročal, naj dodam še oznanilo smrti: v Mt.Gambierju, S.A., je 11. marca letos umrl rojak FRANC WOCHAR. Doma je bil iz Bakovcev v Prekmurju, kjer je bil rojen 28. septembra 1925. V Avstraliji je že dolgo vrsto let. Zapušča ženo Inge, ki je nemškega rodu, in dva sinova. Poleg teh ima še brata Feliksa v Wodongi, Victoria, drugega in tri sestre pa v Sloveniji. Naj mu bo lahka avstralska zemlja!

S slovenskimi pozdravi vsem! — Slavko Kregar

BRIBIE ISLAND, QLD. — 23.3.1992 — Ob pokoju dragega Cveta Mejača, ki je prvi sprejel članstvo v ZSA (Zveza Slovenske Akcije), bi rad spregovoril nekaj besed o naši Zvezi, (ki bodo gotovo zanimale tudi bralce MISLI, zato jih objavljam - Op.ur.):

Sedem let obstoja ZSA, njen zalet in razvoj v času zgodnje slovenske pomladi, delovanje in povezava njenih tisoč dvesto članov po vsem svetu in njihov vpliv na mednarodno mnenje o nastajajoči slovenski državi, posebno pa vidna izpolnitev njenih ciljev, so neovrgljiv dokaz, da je bila ZSA potrebna in koristna ustanova, ne samo spontana reakcija proti zloglasnim in zdaj skoraj pozabljenim skupnim programskim jedrom.

HIŠA NAPRODAJ V SLOVENIJI

Enonadstropna hiša (obseg je 1260 kv. metrov) s petimi sobami, dvema kuhinjama, garažo — v Gornji Polskavi na Štajerskem. Podrobnejša pojasnila lahko dobite po telefonu (049 - 43 8013) če kličete lastnika Konrada Malec v Newcastle, NSW.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

HEIDELBERG CABINETS FRANK ARNUŠ PTY. LTD.

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

V kratkem času je ZSA vzbudila pozornost na najvišjih mestih slovenske politike.

ZSA ni bila in ni politična stranka, kakor je bilo že večkrat poudarjeno. Bila je in je še slovenska domoljubna organizacija prostih Slovencev širom sveta, ki so se zavedali in se zavedajo svojih narodnih dolžnosti kjerkoli živijo.

Ta ustanova si je zadala cilje, ki so v sedmih letih dozoreli in lahko poposno pokaže svoje ustanovno Odprto pismo in zgodnje razglase, ki so brez dvoma

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 478 4726

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER? POTREBUJETE KLEPARJA, VODNEGA ALI PLINSKEGA INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,
5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

delali preglavice razpadajočemu sistemu v Ljubljani in Belgradu.

Naj omenim samo nekaj točk ali zahtev ZSA, ki so bile razglašene v septembru leta 1986. Takrat smo napisali:

“ZVEZA SLOVENSKE AKCIJE zahteva za vse Slovence, . . .

- 1) . . . da se na potnih listih in drugih dokumentih prizna Slovcem slovenska narodnost.
- 2) . . . da se spoštuje slovenska narodnost in ne o- groža s skupnimi programskimi jedri.
- 3) . . . da se v uradnih prostorih in na uradih upo- rablja slovenski jezik v republiki Sloveniji, kakor se uporablja srbski v republiki Srbiji.
- 4) . . . da se slovenske turiste in obiskovalce ne za- slišuje na uradih Milice in Udbe ter jih ne zastrašuje zaradi njihovega političnega opredeljenja.

5) . . . da na meji republike Slovenije cariniki in uradniki govorijo slovensko s slovenskimi turisti.

6) . . . da Slovcem, ki živijo v tujini, ne pišejo po jugoslovanskih konzulatih dovolilnice tujci, am- pak Slovenci in v slovenskem jeziku. Vsakdo mora imeti pravico obiskati svojo mater in dom, kjer se je rodil, ne da bi mu tuji uradniki to preprečili zaradi njegovega političnega, verskega ali kateregakoli dru- gega prepričanja.

7) . . . da je vsak uradnik v republiki Sloveniji vzgo- jen v slovenskem jeziku.

8) . . . da je svoboda vere zagotovljena v praksi, ne samo na papirju. Na primer: božič naj bo dela prost dan, kakor želi večina Slovencev.”

Vse gornje zahteve, kakor vidimo, so bile sprejete in nevarnost za slovenski jezik je skorajda izginila. Še več: Slovenija je dosegla samostojnost in postala pri- znana suverena država. Zato bi lahko rekli, da je vloga ZSA dovršena. Priznanje naj gre vsem zvestim članom širom sveta, ki so v sovražnem okolju razglasili svoje geslo: ŽIVI NAJ SLOVENSKA BESEDA!

Članom in prijateljem slovenske besede je zdaj po- stavljeno vprašanje: Ali naj se ZSA po sedmih letih razpusti, ali pa naj posodobi svojo vlogo tako, da po- stane varuhinja slovenskih interesov med narodi in ob- enem povezuje vseh Slovencev, ki ne živijo v Sloveni- ji, a lahko vplivajo na mednarodno mnenje o Sloveniji.

Da se to vprašanje reši, pripravljamo važen sestane- k ali občni zbor, ki bo skoraj gotovo v dvorani verske- ga središča v Merrylandsu letos junija meseca. Vsi za- interesirani so že zdaj vljudno vabljeni in vsako mne- nje o tem je dobrodošlo.

Ivan Kobal, začetnik ZSA

Tonček prinese babici za god velik šopek rož. —“Ne bi smel trošiti denarja, saj imam na vrtu prav take ro- že,” pravi ginjena babica. On pa: “Si jih imela.”

MAGIČNA KRIŽANKA

1	2	3	4	5	6	7
8						
9					10	
11				12		
13			14			
15		16				
17						

VODORAVNO:

1. zelo lepa človekova lastnost.
8. košček, odrezan od gotove celote.
9. zlitina, znana po lepem glasu.
10. v naslovih dobimo to angleško kratico.
11. velika evropska reka, znana tudi po tem, da je že zelo onesnažena.
12. osebni zaimek.
13. ime pravljичne dežele (je v naslovu znanega fil- ma Čarovnik iz . . .).
14. jadranski otok med otokoma Silba in Pag.
15. posebna strožja ječa (po moderno bi ji rekli bunker).
17. eden cirkuških poklicev.

Če si uganil in vstavil pravilne besede, boš videl, da je sleherna beseda dvakrat v Magični križanki.

Rešitve pošljite do 10. junija na uredništvo.

REŠITEV “Zloženke” v prejšnji številki: A - 1. Pivka, 2. Kolpa, 3. Jarše, 4. Mirna, 5. Laško. — B - 1. Videm, 2. Piran, 3. Mirna, 4. Selca, 5. Celje. — A nam pove ime meseca: APRIL, B pa MAREC.

Rešitev so poslali: Milan Prešeren, Jože Štritof, Ma- rija Birsa, Ivanka in Franc Tomažič, Štefan Žalik, Vin- ko Butala, Amalija Kucler, Lojzka Pinterič, Lidija Ču- šin, Jože Grilj, Hans in Albina Konrad. Žreb je tokrat izbral Ivanko in Franca Tomažič.

BUENOS AIRES, ARGENTINA — Člani društva Zedinjena Slovenija pošiljamo s svojega 45. rednega občnega zbora uredništvu mesečnika MISLI in vsem vašim bralcem iskrene pozdrave! Želimo vam veliko uspehov in božjega blagoslova pri vašem delu.

Prav lepo pozdravljamo.

Gregor Batagelj
tajnik

Prof. Tine Vivot
predsednik

Misli, april 1992

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.–dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.–dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbourne. Cena 22.– dolarjev.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

GORIŠKE MOHORJEVKE 1992 so na razpolago. Za 40 dolarjev pet vrednih knjig: **KOLENDAR 1992**, **LJUDJE IN ZANKE** (N. Velikonja), **SIMON IZ RUTA** (J. Kragelj), **MOJA DOBA IN PODOBA** (A. Marušič) in 17. snopič **BIOGRAFSKEGA LEKSIKONA**. Veliko branja!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irwing Street, **PHILLIP (CANBERRA)**, A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

FOR ALL YOUR
TRAVEL REQUIREMENTS:
AIRLINES
TOURS
CRUISES
COACHES
ACCOMMODATION
TRAVEL INSURANCE

PLEASE CONTACT:
ANGIE — CHARLES — or ERIC
G R E G O R I C H

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA.../

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta ...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666